

ABSZTRAKTKÖTET

A politika világa társadalomtudományi perspektívákból

Politológus doktoranduszok V. konferenciája

2019. december 5-6.

SZÉCHENYI

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

1. PANEL - POLITICAL IDENTITY AND IMAGE

Amina Urpekova
Corvinus University Budapest

Creating Homeland: Homeland image building as a tool of repatriation policy and its impact on return migration

This research proposal aims at exploring how countries of origin construct the image of homeland among the diaspora and its impact on their willingness to return to the home country. The research will contribute to an understanding of the relations between diaspora governance and return migration. Mechanism of homeland image building is considered as a part of countries of origin repatriation policy. In order to study this phenomenon, the case of Kazakhstan was considered, in particular, its repatriation policy realization in Uzbekistan, Russia, and Germany. This research will show the mechanism and measures that country of origin uses to create an image of the homeland in order to attract diaspora to return. At the same time, the paper will find out the “real” homeland image that diaspora has, and mechanism and ways of its creation. Further, to expand understanding of the impact of the image on return migration the paper will explore the effect of repatriation policy on members of the diaspora willingness to return home. In order to meet the aim of the study, qualitative and quantitative methods of data collection will be used: survey, semi-structured interviews, and document analysis.

Keywords: diaspora, diaspora policy, diaspora governance, return migration, repatriation, image, country brand

Arzuu Sheranova
Corvinus University of Budapest

Celebrating the past in Central Asia: state performance politics, power legitimacy and spontaneous nation-building in Kyrgyzstan.

Reviewed literature on the topic of nation-building in Central Asia (CA) has revealed that during post-independent nation-building CA states, including Kyrgyzstan, merely pursued political motivations behind nation-building or identity formation (Suleymanov 2004; Sally Cumming 2009; Matveeva Anna 1999; Erica Marat 2008); whereas, the literature on post-Soviet transition period (1991-1993) had a ‘nationalizing state’ pattern and pursued merely institution-building motivations (Brubaker 1994; Kolsto 2000; Dieger and Hagen 2013). The research contributes to the existing literature, by proposing an alternative look at nation-building process in Kyrgyzstan. The study, unlike existing studies mentioned above, argues that national celebrations and events celebrating the past were

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

predominantly designed by the Kyrgyz government as responses to domestic crises and need for legitimacy; and less designed to shape the national identity. The outline of the research is two-fold. Firstly, the study examines how socio-economic and political crisis situations in Kyrgyzstan between 1991-2017 resulted in promotion of national celebrations and events celebrating the past. Secondly, the study examines how these national celebrations of the past indirectly contributed to national identity formation or led to ‘spontaneous’ nation-building, on the example of the World Nomad Games (WNG) initiated by the Kyrgyz government in 2012. The term ‘spontaneous’ nation-building I borrow from Polese and Horak (2015), and I mean by it unintended nation-building outcome out of policies that were designed for another purpose, mainly aimed at political stability and legitimacy of the ruling regime.

The study has hypotheses that:

(1) There is a dependent relationship between socio-economic, political crisis situations and promotion of national celebrations related to the past.

(2) The state responses to crises with the help of celebrations legitimated the power: ensured regimes stability (re-election) and mobilization of public support.

(3) The state responses to crises with the help of celebrations had two functions:

- a) Functioned to address crisis,
- b) Indirect nation-building function.

The main research question that the thesis addresses is: how national celebrations and events celebrating the past between 1991-2017 shaped Kyrgyzstanis’ identity?

The research contributes to the study of political aspect of nation-building in contexts where the state under-performs. I study nation-building in a political setting where a state is politically unstable and under-performs in socio-economic sense. The study, on the example of World Nomad Games, argues that celebrations of the past were used mainly to legitimate ruling regimes, while nation-building was ‘spontaneous’. Methodology includes discourse analysis of presidential public speeches about the WNG, elite and expert interviews in Kyrgyzstan about state motivations behind the WNG, field observation of the 4th WNG in Turkey in 2020, interviews with participants of the 2nd and 3rd World Nomad Games in 2016 and 2018, analysis of online comments in official pages of the World Nomad Games in social media.

Keywords: *nation-building, spontaneous nation-building, identity, state performance, power legitimacy, crisis*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Aliyar Azimov

Corvinus University of Budapest

Identity politics as the cause of crisis within liberal institutions

Identity politics is a political approach and analysis based on people prioritizing the concerns most relevant to their particular racial, religious, ethnic, sexual, social, cultural or another identity, and forming exclusive political alliances with others of this group, instead of engaging in more traditional, broad-based party politics. In the contemporary period, identity politics is a result of a wide range of political activities and theoretical analysis of experiences of injustice within different social groups, which aim self-determination and impose superior character over each other.

Identity is a “tool” for promotion of political ideologies; stimulation and orientation of social actions in a broader context of inequality or injustice.

In the early XX century, when liberalistic ideas were on the agenda, most liberals emphasized the importance of international institutions by stating the increase of mutual interdependence (including economic and cultural exchanges) can reduce the conflicts among nations and states. However, in the contemporary world failing missions of liberal institutions (such as UN, EU, and others) resulted in three main points:

- Some governments in the West no longer sacrificing the interests of their people to pursue idealistic fantasies; instead, governments in the West defend the strength and sovereignty of their state by approaching them as a superior nation;
- National security concerns are legitimate factors in the relations among states.

In the end of XIX century and early XX century, the ideological divisions of Western societies were about nationalism, racism and later on between capitalism and socialism. It was manageable during the XX century as a result of policies and programs adopted by the liberal institutions. However, the difference between then and now is the existence of economic dimensions among social groups, who left behind in globalization or facing insecure elements of the middle class.

The world is experiencing a very toxic version of identity politics; populist leaders and politicians are anti-institutional and anti-liberal. Liberal democracy is not about only elections, but it limits the power of autocracy by creating institutions, making them interdependent, and defining check-and-balance to prevent an executive from centralizing power. Liberals and progressives generally work from a conventional political sensibility, but they always split into factions over competing strategies and utopias. This fact led many populist leaders to use “populism” tool in their campaigns by blaming liberal institutions not having precise solutions or stating that liberal values are the most significant threat to national security.

Several questions arise in this sense; how identity term changed from its traditional meaning to new identity concept, especially after 2016? Why does this phenomenon appear? How new identity and “identitarian” right sprawls across borders and happens quite a number of countries? How new identity issues migrate from fringe groups to the political center? How identity politics diminish liberal institutions’ influence on the contemporary period?

This paper is going to analyze the issue of identity politics, lack of influence of liberal institutions in international relations, and the range of identity politics as a crisis.

Keywords: *identity, anti-migration, liberal institutions, crisis, populism, identity politics*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

2. PANEL - PUBLIC POLICY

Khavar Alakbarli
National University Public Administration

Country branding as a government policy tool

Country branding or nation branding is a relatively new concept. It refers to the country's image as how the people of a country want others to see their nation or country. The public diplomacy can contribute to its image. Developing a powerful country brand, each country should focus on a character which describes the country in a best and most attractive way like history, symbols, area, sport and others. In the modern global context, countries need continuously fit into changing financial and public structure, like a business market. Simultaneously setting up and improving competitive advantage becomes the ambition for countries which can be gained through contending with one another for assets and coalitions. Country branding is viewed as a noteworthy instrument for the creation and influence of interests of countries and therefore for their stable advancement.

A nation's image can significantly affect its GDP and financial development. Creating and expanding a nation's notoriety in a worldwide environment is a vital feature of governing the country, similarly as creating and keep up a solid positive commercial brand is a vital feature of dealing with an organization. Brands are universal, but countries are the biggest brands of today. A decent nation brand can result in extraordinary success for its natives and its destiny. While reviewing the conceptual foundations and key parameters of country branding and discussing its challenges, the paper focuses on defining its effect on the country's economy. The aim of this paper is to reflect on how nation branding can affect the reputation from an international economic viewpoint.

The objectives of this paper include the review of the conceptual and theoretical foundation of country branding, then the examination of country branding and challenges. Finally, to study economic impacts in the country. Country branding is analyzed as a key to economic development and global business. The paper expects to get results of country branding effects on tourism, FDI and exports.

Since the country branding is a new concept, it makes some difficulties for scholars to access reliable sources and use well-founded and relevant methodology. This paper makes use of quantitative methods, its approach uses social media contents and the methodology includes the conceptual analysis of international reports, agreements and conferences related to country branding. Observing the international media can be a viable method for understanding the image of a nation, therefore approach has been used.

Keywords: *country branding, nation branding, perceptions, diplomacy, image, symbol, FDI, GDP, economy, export, tourism, finance*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Petrovics Nándor
Corvinus University of Budapest

Governance networks in night-time ecosystems of European cities

The research proposal aims to contribute to both the literature on night-time economy and the literature on governance networks. It overviews the night-time economy, in terms of spatiality and timeliness and its nature, discuss public policy problems understood as policy syndrome of night-time economies, and actors affected by these problems. The proposal conceptualize the set of actors as night-time ecosystems of cities, within which institutional responses, interpreted as governance networks, emerge. The proposed research aims to explore and describe these networks by indentifying them and describing their diverse and common characteristics. For this, an expert survey is proposed to be made, as the first part of the research, which supports the second part, a comparative qualitative case study during which illustrative examples of networks are to be studied.

Keywords: *night-time economy; governance networks*

Tamar Pkhakadze
National University Public Administration

Youth Participation in Youth Policy Making Process

European youth policy promotes youth's active participation in decision making processes and supports youth rights in high level. It provides young people opportunities to integration in social life, promotes active citizenship and underlines main obstacles of youth within European union. Youth generally is considered to be an important figure in development of country and in the process of democracy building. Nowadays youth participation is not enough in decision making processes, not even in topics that are directly linked to them. There are also several cases when topics linked to youth are made by different political institutions without any interaction with the target group, and later on youth has to fight for the rights and for changing already made decisions, which is more difficult to achieve. That's why European youth policy promotes youth's active participation in decision making processes and supports youth rights in high level.

The aim of the Paper is to explore the realities of youth participation and youth policy development process in Europe generally and particularly in member states, furthermore to analyze the collaboration processes of youth organizations in the field of youth policy.

The general idea of the article is to explore, the opportunities that are given to youth workers / youth leaders working on youth policy, obstacles they face, experience, good practices and challenges on youth policy development process on local and European level. Article will also summarize the situation of young people and youth sector in Europe, the role of youth work and how active citizenship is promoted

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

and in general, what is the picture we have now in terms of participation of youth in decision making processes.

Article will analyze youth policy in European Union, challenges and opportunities for youth policy stakeholders, recent statistics, reasons and background of the problem.

Keywords: *Youth unemployment, Unemployment in EU, Youth non-governmental organisation, youth policy, European union, policy paper, active citizenship, participation*

Alexandra Holle
Corvinus University of Budapest

Educating the Good Citizen

From time to time, both political scientists and education researchers articulate that the civic competences of the Hungarian youth should be developed. The phenomena, which should be tackled in this way are varied: lack of basic civic knowledge, low political interest, low level of political participation, relatively high rejection of democracy, and openness to radicalism are among the most frequently mentioned. Based on this, civic education may seem a universal therapy. Since many empirical researches have shown the positive effects of civic education, it should be indeed kept on the list of potential solutions. However, in order for practitioners – both in the school and non-profit sectors – to receive tangible help, it is worthwhile to go beyond this superficial tip and ask the key questions of civic education. Who is a responsible citizen and how can civic education prepare students for this role? The study does not seek to give an exclusive answer to these questions. It aims to provide a comprehensive picture of possible answers, based on current literature, and to link the emerging diverse concepts of the good citizen with the corresponding effective pedagogical approaches.

Keywords: *civic education, good citizen*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

3. PANEL - POLITIKAI SZOCIALIZÁCIÓ ÉS POLITIKAI SZOCIOLÓGIA

Kovács Beáta
Eötvös Loránd Tudományegyetem

Így félünk mi. A migrációs válsághoz kapcsolódó félelem-konstrukciók Ózdon

Jelen kutatás célja az volt, hogy a „lokális szintjén” tanulmányozza a félelem politikájának hatását. Az általam felvázolt programban doktori projektemhez hasonlóan félelem-konstrukciókat vizsgáltam, azonban azt egy sokkal szűkebb környezetben (mikrokörnyezetben), Ózdon és annak térségében tettem meg. A empirikus kutatás a migrációs válságra vonatkozó félelem-konstrukciókat elemzi: elsődlegesen azt kívánja vizsgálni, hogy milyen félelem-konstrukciók jöttek létre a menekültválsághoz kötődően, létrejöttek-e egyáltalán ilyen félelem-konstrukciók, illetve milyen más típusú félelmekkel néznek szembe az adatközlőim. A kvalitatív kutatás során 19 darab félig strukturált mélyinterjút készítettem el Ózdon és a város környékén élő munkanélküliekkel, jórészt roma származású nőkkel.

Bár a félelem politikatudományi értelmezése kiterjedt szakirodalmat ölel fel, Magyarországon még kevésbé elterjedt az érzelmi alapú megközelítési mód, így a kutatás céljainak realizálása – úgy gondolom - hozzájárult az érzelmvezérelt politikai szociológia meghonosításához. Másrészt reményeim szerint az empirikus tanulmány által sikerül majd releváns tudással szolgálnom a migrációs válsághoz kapcsolódó társadalmi attitűdökről is. Annak ellenére, hogy számos szociológiai vizsgálat született már a témában, azok jórészt kvantitatív megközelítésűek, így kutatásom kvalitatív jellege miatt is hiánypótló szerepet tölthet be a vizsgált jelenséget illetően.

Kulcsszavak: *Érzelmelek politikai szociológiája, félelem-konstrukciók, migrációs válság, Ózd*

Németh Kornél
Szegedi Tudományegyetem

A magyarországi fiatalok állampolgári ismeretei és politikai aktivitása egy új szemszögből

PhD kutatásom témájaként a hazai 17-19 éves korosztály politikai és állampolgári ismereteinek fejlesztési lehetőségeivel foglalkozom. Ennek részeként a 2019-2020-as tanévben egy nagyszabású kérdőíves adatfelvétel lebonyolítása a tervem. Az előadás ennek a felmérésnek a részleteibe nyújt betekintést, tehát véleményem szerint a politikai szociológia előadások közé sorolható. A felmérés már javában zajlani fog a konferencia időpontjakor, ami az adatfelvétel idejének a közepére esik. A kérdőív célja sok más kutatástól eltérően nem az, hogy a magyar fiatalok összességének állampolgári ismereteit, politikai aktivitását mérje fel.

A felmérés során ugyanis a fiatalokat nem egyetlen megfigyelendő tömegként kívánom kezelni. Különböző tulajdonságaik alapján a kitöltőket kisebb csoportokra terveztem felosztani, ilyenek

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

többek között a lakóhelyül szolgáló település mérete, a szülők legmagasabb iskolai végzettsége, vagy hogy az iskola ahová járnak milyen végzettséget ad, és hogy állami fenntartású-e. Korábbi, kisebb mintával végzett kutatásaim alapján úgy vélem, hogy a különböző háttérű fiatalok komoly mértékben különböző alaptudással és hozzáállással rendelkeznek, és ezért különbözik az ismereteik bővítéséhez, aktivitásuk elősegítéséhez szükséges módszer is.

A kérdőív nem tér ki a fiatalok politikai nézeteire, véleményére. Ennek két fő oka van. Elsőként, hogy szerintem nem releváns, hogy milyen véleménye van a fiatalnak, amennyiben azt saját magának alakította ki a megfelelő ismeretek birtokában. A másik ok, hogy így várhatóan a válaszmegtagadás mértéke is csökken. Reményeim szerint a felmérés eredményei megmutatják, hogy a diákok mely tulajdonságait kell, és melyeket nem érdemes figyelembe venni egy ilyen jellegű foglalkozás összeállításakor. Véleményem szerint a megszokottnak nevezhető eredményeket produkáló teljes mintát így felosztva rengeteg választ kaphatunk arról, hogy mely csoportoknál van szükség az állampolgári ismeretek fejlesztésére, és hogy egy ilyen óra az adott csoportnál mit kell, hogy magába foglaljon.

Kulcsszavak: *Politikai szocializáció, állampolgári ismeretek, fiatalok, aktivitás, differenciáltság, kérdőív*

Sebestyén Annamária
Eötvös Loránd Tudományegyetem

A pártpolitikai aktivizmus előfeltételei a magyar nappali tagozatos hallgatók körében

A fiatalok politikai aktivitásával foglalkozó szerzők álláspontja szerint a szakirodalom túl sok figyelmet szentel a hagyományos részvételnek és túl keveset az attól eltérő participációs módozatoknak. A valóság azonban eltérő képet mutat: csak igen kisszámú kutatás foglalkozik azokkal a fiatalokkal, akik az érdekkifejezés alternatív lehetőségeinek elterjedése ellenére továbbra is az olyan hagyományos részvételi formák tagságát erősítik, mint a pártok és ifjúsági szervezeteik. Ezekhez kapcsolódva előadásom a magyar fiatalok egy speciális rétege, a nappali tagozatos egyetemista és főiskolai hallgatók körében készült vizsgálat (Aktív Fiatalok Magyarországon) adatainak tükrében mutatja be, melyek azok a tényezők, amelyek hazánkban a pártpolitikai aktivizmushoz vezető szocializáció folyamatát alkotják, és milyen sajátosságok különböztetik meg a pártaktivista fiatalokat a hallgatói társadalom többi részétől.

Az előadás többek között rámutat arra, hogy a párt- és a pártifjúsági szervezet tagok aránya csökkenő tendenciát mutat hazánkban, amelyet még az újonnan színre lépő és a fiatalok mobilizálására nagy hangsúlyt fektető Momentum Mozgalom sem képes megállítani. Ebbéli törekvése azonban korántsem láthatatlan, a hallgatói aktivisták száma tekintetében ugyanis meglehetősen rövid idő alatt sikerült felküzdenie magát a Fidesz mögé, a második helyre. Általánosságban azonban az mondható hogy a pártok kevésbé bátorítják a fiatalokat a bennük való részvételre, pedig a mobilizáció kifizetődőnek bizonyul. A pártaktivista hallgatóknak ugyanis több mint fele párt- vagy pártifjúsági szervezet felkérésére működik közre a pártok tevékenységében.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Önmagában persze a pártok felkérése aligha képes döntő hatást gyakorolni az aktivitásra, szükség van arra is, hogy a családi és a baráti kommunikáció ennek kedvező klímát teremtsen, továbbá nem nélkülözhetők a politikai nézetekre hatással bíró események és személyes élmények sem, amelyek szintén a részvétel felé billentik a mérleg nyelvét. A pártaktivista hallgatók politikai affinitása és involváltsága kimutathatóan magasabb a nem pártaktivista társaikénál, ez azonban nem jár együtt a politika sokkal pozitívabb értékelésével. A politika kifejezést többségében a pártaktivista és a nem pártaktivista egyetemista és főiskolai hallgatók is a hazai viszonyok kontextusában értelmezik, a pártpolitikával azonosítják és többnyire olyan szavakat társítanak hozzá, ami alapján a politika nem valami elismerésre méltó, vonzó cselekvés, hanem sokkal inkább olyan, ami korrupció, vagy legalábbis gyanús. Mindez felveti a kérdést, hogy vajon miért döntenek egyesek mégis úgy, hogy részt vesznek benne. Egyaránt elképzelhető, hogy a fennálló viszonyokat látszólag elfogadó, azokhoz igazodó karrier-orientált fiatalokat vonzza a politika és az is, hogy éppen ellenkezőleg, az elkeseredettség és változtatni akarás szándéka tereli őket a pártpolitika világába. Adataink szerint a pártaktivista hallgatók nagyobb része elégedetlen az ország jelenlegi politikai, gazdasági és társadalmi helyzetével, ami a második lehetőség túlsúlyát valószínűsíti.

Kulcsszavak: mobilizáció, pártok, pártifjúsági szervezetek, politikai szocializáció

4. PANEL - GAZDASÁGFEJLESZTÉS ÉS POLITIKA

Bókay Dóra (társszerző: Dúró József)
Budapesti Corvinus Egyetem

Gazdaságfejlesztés Tatabányán

Tatabánya a rendszerváltást követően rendkívül nehéz gazdasági helyzetbe került, mivel a gazdaság alapját jelentő szénbánya a '90-es évek első felében bezárt. Ezt követően az önkormányzat arra törekedett, hogy talpra állítsa a város gazdaságát, úgy alakítva a gazdasági szerkezetet, hogy ne egyetlen ágazattól függjön a város. Ennek érdekében hozta létre a Gazdaságfejlesztő Szervezetet, amely nonprofit szervezetként irányítja a város gazdaságfejlesztését. A város mára munkaerőhiánnyal küzd, számos cég települt az ipari parkba. A kutatás arra kíváncsi, hogy a gazdasági szereplők milyen viszonyban állnak egymással, fölfedezhetőek-e a hálózatosodás jelei. Ennek feltérképezése érdekében készült interjú a Gazdaságfejlesztő Szervezet több vezetőjével, érdekszervezeti vezetőkkel. Emellett kérdőíves kutatásban vizsgáltuk a helyi vállalkozások problémáit, észrevételeit, egymáshoz és az önkormányzathoz való kapcsolatát. A kérdőívezés adatainak feldolgozását követően, azok főbb konklúziói alapján a helyi vállalkozások részvételével workshopot tartottunk. Valamennyi esetben ugyanabba az irányba mutatnak a tapasztalatok. A GFSZ igyekszik bevonni az érintetteket a döntésekbe, a tájékoztatásba, figyelembe venni az érdekeiket (pl.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

buszmenetrend, munkásszállás). Ugyanakkor a vállalkozások, különösen a kisvállalkozások kevés információval rendelkeznek, ami részben az önkormányzat hibája, részben azonban saját tájékozatlanságuké. A problémák jelentős részén (munkaerőhiány, szakképzettség) az önkormányzat vagy egyáltalán nem tud segíteni, vagy csak korlátozott mértékben és hosszú távon.

Kulcsszavak: gazdaságfejlesztés, önkormányzat, Tatabánya

Janik Szabolcs (társszerző: Ványi Éva)
Budapesti Corvinus Egyetem

Hálózatosodási lehetőségek a helyi gazdaságfejlesztésben Székesfehérváron

A előadás célja Székesfehérvár mint megye és régióközpont helyi vállalkozásfejlesztési lehetőségeinek bemutatása. A város a rendszerváltás előtt is és ma újra meghatározó ipari centruma a térségnek, azonban a rendszerváltás utáni éveket Székesfehérváron is a gazdasági lehetőségek újragondolása jellemezte. A helyi politikai döntéshozatal nagy hangsúlyt fektetett a város iparának újraindítására, a munkahelyteremtésre. A város a kezdetektől törekedett a kis-és nagyvállalkozásoknak megfelelő gazdasági környezet kialakítására, részben a saját forrásból üzemeltetett Vállalkozásfejlesztési Központ, részben helyi ipari parkok kialakításával, folyamatos fejlesztésével.

A tanulmány alapját jelentő kutatás azt a kérdést járja körbe, hogy milyen lehetőségei vannak a helyi önkormányzatnak a gazdaságfejlesztésben, milyen együttműködési csatornák alakultak ki és működnek a város vezetése és a helyi gazdaságban érintett egyéb szereplők között. Ezen kérdéskör mentén vizsgálatra kerülnek a város gazdaságfejlesztési elképzelései, a helyi gazdasági döntéshozatal működése, feltárássra kerül az önkormányzat és a helyi gazdasági szervezetek kapcsolati hálójára, egymásra hatása. A szereplők ugyan kölcsönösen egymásra vannak utalva, de a kutatás azt is igazolja, hogy a jogszabályi változások következtében az országos, központi szint hatása egyre erőteljesebb a helyi gazdaságpolitikai fejlesztésekben. A gazdasági szervezetek adminisztrációs kötelezettségeik mentén inkább a Kormányhivatalokhoz kapcsolódnak, a megyei kamara stratégiai partnerként tekint a központi hivatalokra. A helyi politikai döntéshozatal számára pedig kiemelten fontos az informáltság az Európai Unió források és az országos gazdasági fejlesztések tekintetében.

Kulcsszavak: Székesfehérvár, vállalkozásfejlesztés, hálózatosodás

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Tóth Miklós Bálint (társszerző: Várnagy Réka)
Budapesti Corvinus Egyetem

A beruházás-ösztönzés közpolitikai hálózata Veszprémben

A gazdasági fejlettség szempontjából a települések életében a beruházások volumene kiemelt jelentőséggel bír, sok esetben gazdasági növekedés kulcsa és így az adott város sikerességének mércéje is. A beruházás-ösztönzés mint közpolitika így helyi szinten kiemelt figyelmet kap és egy több dimenziós térben formálódik: a politikai szereplők megfelelési vágya, az érintett gazdasági szereplők érdekei, a lakosság elvárásai és az országos politika lehetségszerkezete egyaránt korlátozza és motiválja a döntéshozatalt. Bár a beruházás-ösztönzés célrendszere látszólag egyértelmű - a gazdasági növekedés előmozdítása és a beruházások támogatása -, a szereplők eltérő érdekei potenciális konfliktusforrást jelentenek. Felvetődik a kérdés, hogy ebben a többdimenziós térben mi és/vagy ki határozza meg a beruházás-ösztönzési tevékenység irányát, prioritásait illetve módszereit és eszközeit?

A tanulmány az EFOP-3.6.1-16-2016-00013 projekt keretében Veszprém városában végzett terepmunka első eredményeire támaszkodva kívánja feltérképezni a város közpolitikai hálózatát, beazonosítani a lehetőségek szerkezetét meghatározó tényezőket és a döntéshozatal kritikus szereplőit. A helyi közpolitikai hálózat feltérképezésén túl kitér a helyi szint és az országos szint viszonyára és általában a helyi döntések szabadságfokának értékelésére is.

Kulcsszavak: Veszprém; beruházás-ösztönzés; közpolitikai hálózat

Pokorny Zsanett
Eötvös Loránd Tudományegyetem

Az adómorál kérdései a kelet-közép európai régióban: a magyar és a lengyel adófizetési szokásokról

Jelen kutatás célja a magyar és a lengyel adófizetési hajlandóság, valamint adómorál politikatudományi szempontú összehasonlító elemzése.

A terület jelentősége ellenére a kelet-közép-európai régió adófizetési szokásaira meglehetősen kevés figyelem irányult. A területen készült kevés számú kutatás főként esettanulmány szintű elemzést végzett (lásd Bartha Attila és Boda Zsolt (2016) Magyarországot vizsgáló kutatása, valamint Janky Béla (2007) rendszerváltás utáni magyar adófizetési magatartásról szóló elemzését). Az esettanulmány szintű elemzések mellett azonban meglehetősen kevés tanulmány vizsgálta a régió szintjén az adófizetési szokások változásait, valamint az adómorált befolyásoló lehetséges tényezőket (lásd Torgler, 2004; Martinez-Vazquez- M. McNab, 2000). Jelen kutatás ehhez az irányhoz csatlakozva a nemzetközi szakirodalomban is újnak is aktuálisnak, azonban a kelet-közép európai régióban alulkutatott területnek számító adómorált Magyarország és Lengyelország összehasonlító elemzésével

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

vizsgálná. Kérdés, hogy milyen jellegű az adómorál és a kormányzati legitimitás kapcsolata Magyarországon és Lengyelországban? Milyen főbb hasonlóságok és különbségek rajzolódnak ki a két ország között?

A 2018/19-es tanévben a doktori disszertációhoz szorosan kapcsolódó UNKP (Új Nemzeti Kiválósági Program) kutatásban Magyarország esetében vizsgáltam az adómorál és a kormányzati legitimitás közötti összefüggéseket. A vignette módszerrel kiegészített fókuszcsoporthoz tartozó kutatás (melyben a kutatási kérdések a fókuszcsoporthoz tartozó beszélgetés előtt felolvasott, a kormányzat legitimitásához kapcsolódó hipotetikus történetekhez, s nem a valós tapasztalatokhoz kapcsolódtak, lásd Barter, Renold, 1999) eredményei alapján a kormányzati legitimitás szignifikáns szerepet játszik az adófizetés melletti elköteleződés, tehát az adómorál kialakulásában. Az idei évben végzett UNKP kutatás a magyar adófizetők körében végzett vizsgálat kiegészítésére, s ezáltal a magyar és a lengyel adófizetési hajlandóság összevetésére vállalkozik. A kutatás keretein belül a Magyarországon elvégzett fókuszcsoporthoz tartozó vizsgálatot végzem el a lengyel adófizetők körében. Felvetésem szerint a magyar és a lengyel adófizetési szokások között számos hasonlóság fedezhető fel, melyek a régióra jellemző szokásokról is képet mutathat.

Kulcsszavak: adómorál, fókuszcsoport, lengyel-magyar összehasonlítás

5. PANEL - POLITIKAI KOMMUNIKÁCIÓ

Szabó Lilla

Budapesti Corvinus Egyetem

Csak semmi személyeskedés?! : Konceptuális metaforák az Egyesült Államok politikai kommunikációjában

A kommunikációkutatók tényként tekintenek a politikai kommunikáció perszonalizációjára. A perszonalizáció fogalma arra utal, hogy a politikai diskurzus egyre közvetlenebb a választók felé és a politikusok egyre több részletet osztanak meg a magánéletükből a politikai siker reményében (Karvonen 2010). A fogalom széleskörű használata ellenére nem alakult ki egyetértés azt illetően, hogy milyen módszerekkel lehetséges a fogalmat vizsgálni, illetve mely korpuszon keresztül mutathatók ki tendenciák a politikai kommunikáció perszonalizációját illetően.

A jelen kutatás a kognitív nyelvészet eszköztárával kíván egy vizsgálódási lehetőséget kínálni a perszonalizáció feltárására. A kutatás feltételezése szerint a perszonalizáció megjelenik és kimutatható konceptuális szinten és a politikai kommunikáció szakirodalmával összhangban, növekedő tendenciát mutat az idő előrehaladtával (Karvonen 2010).

A vizsgált korpuszt az Amerikai Egyesült Államokban induló republikánus és demokrata elnökjelöltek 2000 és 2016 között elhangzott jelölést elfogadó beszédei adják. A perszonalizáció

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

fogalmát elsőként az Egyesült Államokban kutatták (Voženílková 2015), ezért az innen származó politikai beszédek megfelelő kiindulópontként szolgálhatnak a perszonalizáció konceptuális szintű feltárására. A jelölést elfogadó beszédek lehetőséget biztosítanak az egyes jelölteknek, hogy bemutassák a politikai elképzeléseiket, így ezen beszédekben nagyobb arányban fordulhatnak elő perszonalizált elemek.

A konceptuális szinten megjelenő perszonalizációt a politikusok metaforahasználatán keresztül vizsgálom. Kövecses (2010) szerint a személyes élményeink és érdekeltségeink egyénenként befolyásolhatják, hogy milyen metaforákat használunk megnyilvánulásaink során. Ezt példázza a republikánus alelnöki pozícióért 1996-ban induló Jack Kemp beszéde, aki a politikusi pályafutásán kívül amerikai futballistaként is ismert. Kemp a POLITIKA SPORT metaforán keresztül több alkalommal „hátrvédként” utalt az elnöki székért versengő, republikánus Bob Dole-ra, amely Kemp futballista karrierjét tükrözheti (Kövecses 2010).

A személyes vonatkozású metaforák használata mellett kitérek az egyedi metaforahasználatra, mint a perszonalizáció másik ismérvére. Ezen tényező vizsgálatát Charteris-Black (2009) megfigyelésére alapozom, amely szerint a sikeres vezetők egyedi metaforikus kifejezéseket használnak a nyilvános beszédekben, ezzel is kialakítva a sajátos vezetői stílusukat. Charteris-Black (2009) Fidel Castro nyilvános felszólalásait említi példaként, amelyekben az ORSZÁGOK ÁLLATOK metafora segítségével Egyesült Államokat cápaként, míg Kubát szardíniaként jeleníti meg. A kutatásban ezen példa alapján azt vizsgálom, hogy az elnökjelöltek beszédében milyen módon és arányban jelennek meg egyedi metaforikus kifejezések. A kifejezések egyedi mivoltát a Corpus of Contemporary American English korpusszal összevetve határozom meg.

Kulcsszavak: *perszonalizáció, konceptuális metafora, egyedi metaforahasználat, politikai kommunikáció*

Forrásjegyzék

Charteris-Black, J. (2009). Metaphor and political communication. In A. Musolff & J. Zinken (Eds.), Metaphor and discourse (pp. 97–115). London: Palgrave Macmillan.

Karvonen, L. (2010). The personalisation of politics: a study of parliamentary democracies. Colchester: ECPR Press.

Kövecses Z. (2010). Metaphor: A practical introduction. Oxford University Press.

Voženílková, M. (2015). Garzia, Diego: Personalization of politics and electoral change Review. Politologický časopis - Czech Journal of Political Science, 1, 80–82.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Szabó Palócz Orsolya
Szegedi Tudományegyetem

Ellenségképző retorika Szlobodan Milosevics beszédeiben

E tanulmány annak bemutatására tesz kísérletet, hogy megvizsgálja, bizonyos ellenségképző retorikai eszközök és mítosztörténeti utalások együttes felhasználása miként járulhat hozzá az etnikai erőszak normalizálásához, a vele szemben támasztott társadalmi ellenállás csökkentéséhez olyan értelemben, hogy az ilyen formán keletkező diskurzusok alkalmasakká válhatnak az aktuális gazdasági-szociális kérdések és problémák elfedésére az üzenet közvetlen címzettjei és – az erőszakos események láttán a kezdeti szakaszban egyébként esetlegesen beavatkozó – szélesebb nemzetközi közösség előtt egyaránt. Szlobodan Milosevics, volt jugoszláv és szerb államfő beszédeinek elemzésével a tanulmány kísérletet tesz annak illusztrálására, hogy az e beszédekben „a mennyei szerb nép” ünneplésére alkalmazott konstitutív retorikai stratégiák miként járultak hozzá az etnikai erőszak normalizálásához a volt Jugoszlávia területén. Milosevics politikai retorikájának elemzése betekintést nyújt továbbá abba, miként válhatott Koszovó kérdésköre a szerbség összekovácsolásának központi eszközévé, valamint azoknak a retorikai technikáknak a működésébe, amelynek alkalmazásával Milosevics elszakadni igyekezett a titoizmus által kijelölt határoktól, annak érdekében, hogy egy reformátor és egy megváltó szerepének a felöltésével „új jövőt kínáljon a szerbeknek”. A vizsgálódás tárgyául választott öt politikusi beszéd mindegyike Jugoszlávia felbomlásának és az azt övező háborús konfliktusoknak egy-egy olyan mérföldkővet jelent, amely utóbb meghatározónak bizonyult Jugoszlávia széthullásában, illetve a délszláv háború kirobbanásában. Ezeknek a beszédeknek a diszkurzív politikatudomány eszközeinek alkalmazásával, az ellenségképzés szempontjaira figyelemmel történő elemzése segíthet annak a folyamatnak a megértésében, hogy miként válhattak alkalmassá bizonyos konstitutív diskurzusok a befogadó közönség identitásának, kulturális kereteinek és történelmi referenciáinak újrafogalmazására, hozzájárulva ezzel a tömeges erőszak normalizálásához.

Kulcsszavak: Szlobodan Milosevics, ellenségképző retorika, ellenségképző nyelvi stratégiák

Csintalan Eszter Zsófia
Budapesti Corvinus Egyetem

Imázsépítés a XXI. században: A politikai perszonalizáció vizuális megjelenései a közösségi médiában

A konferenciára benyújtott tanulmány a politikai perszonalizáció kérdését vizsgálja a vizuális retorika, illetve a vizuális metafora keretein belül. Ezáltal arra a problémakörre próbál rávilágítani, hogy a klasszikus tömegmédiához – sajtó, televízió – képest mennyit változott a politikai kommunikáció, azon belül is a vezető politikusok megjelenése a XXI. századra, például a politikusok arculat, illetve kampány tervezése (Harvey, 2014). A témakör relevanciáját az újmédia térnyerése és népszerűsége adja, ami miatt

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

elkerülhetetlennek tűnik, hogy a tömegkommunikáció közvetítő jellegét, politikusok indirekt bemutatását megreformálják közösségi média adta lehetőségek (Gurevitch, Coleman & Blumler, 2009).

Az értekezés célja, hogy rámutasson a közösségi média felületeken található képi formátumok hangsúlyára, a személyesség mértékének, megjelenésének formáira, ezáltal reflektálva Hong és Nadler (2011) felvetésére, miszerint a közéleti személyek, akik a sajtó fénykorában egy professzionális, feljebb álló politikai személy képének feleltek meg, az újmédia korában már direkt dialógusokat, kapcsolatokat kezdeményeznek a szavazókkal. A fő hipotézis is ehhez kapcsolódik, amely feltételezi a politikusok által megosztott tartalmak kettősségét, a perszonalizált, illetve formális kereteket követő vizuális tartalmakat, míg a kutatási kérdés arra vonatkozik, hogy tetten érhető-e a függetlenedési tendencia, tehát a személyes imázs kialakításának erősödése, a klasszikus értelemben vett és a párttal szorosan összekapcsolt politikussal szemben.

A tanulmány felépítése a retorika konceptualizációjának rövid áttekintésével kezdődik, amely rávezet a politikai retorika alapjaira (Mazzoleni, 2002), a későbbiekben pedig kifejtésre kerülnek a vizuális retorika alapjai (Foss, 2004; Hill, 2004) – megközelítései, térnyerése, érzelmi befolyásoló képessége –, s ezen belül a vizuális metaforák szerepe (Forceville, 1994), a perszonalizáció egyes elemeinek bemutatása, illetve lehetséges fogalmi keretei, amelyet korábbi nemzetközi tanulmányokból vett példák erősítenek. A releváns következtetések érdekében több korábbi vizsgálat is vitatásra kerül, míg a kutatás alapját egy átfogó tartalomelemzés adja, amelyben 5 vezető politikus képi megosztásai kerülnek elemzésre közvetlen a 2018-as választások előtti kampányidőszakban, figyelembe véve, hogy megjelenik-e valamilyen formában a párt neve, emblémája, karakterisztikus színe, esetleg egy másik politikus a pártból.

A várható eredmények tekintetében a politikusok feltehetően egy, még formálisabb jellegű képi világgal operálnak a közösségi médiában, ám egyre határozottabban jelennek meg önálló személyként, elválasztva magukat a párttól – meghatározó színek, logó és szimbólumok kevésbé jelennek meg –, amely így őket személyükben erősíti, nem pedig a párt egészét, ideológiáját.

Kulcsszavak: *politikai kommunikáció, perszonalizáció, vizuális retorika, vizuális metafora, közösségi média*

Molnár Ivett
Eötvös Loránd Tudományegyetem

Válságértelmezés és ellenségképzés a politikai vezetői narratívában

A politikai vezetők bizonyos eseményekhez konstruált valóságukban értelmezve saját jelentést társíthatnak, így minden politikai helyzetben jelentős szerepe van az értelmezésnek és jelentésadásnak. A normálállapot megszűnése esetén – azaz válságban – a politikai vezetők értelmezései még nagyobb hangsúlyt kapnak. Akár külső sokk hatására létrejött exogén válságról, akár endogén válsággenerálásról beszélünk, a válsághelyzet okozójának keresése, a bűnbak kijelölése mindenképpen megjelenik a vezető narratívájában, így hozva létre bizonyos ellenségeket és ellenségképeket. A hazai kutatások kiemelt figyelmet fordítanak a politikai vezetők válságértelmezéseire (Izd.:

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Körösényi-Illés-Metz munkásságai), illetve narratívájuk diszkurzív-interpretatív vizsgálatára, jelen előadás pedig ezen konstruktivista olvasaton belül kívánja kiemelni a vezető válsághelyzetre adott válaszában az ellenségképzést – mint eszközt a beszélő-cselekvő társadalmi támogatottságának növelésére és fenntartására.

Magyarországon 2010 óta különösen felerősödtek az ellenségképző diszkurzív elemek, erősebb és felismerhetőbb attribútumokkal, mint a rendszerváltás óta bármikor. Kutatásom során Orbán Viktor nyilvánosságnak szánt megszólalásaiból válogatva elemzem az ellenségképzés retorikai megjelenését, nyelvi fordulatait, illetve azt, hogyan definiálódnak a szövegekben a barát és az ellenség, azaz a „mi” és az „ők” fogalmi, valamint ezen viszonyok között milyen szerepet tulajdonít saját magának. Kutatásom célja, hogy feltárja ezen diszkurzív szerepeknek a változásait, fejlődési ciklusait 2010 és 2019 között az Orbán-beszédekben: azaz miként jelöli ki a saját táborával ellentétes oldalt, kiket rendel hozzá, milyen jellemvonásokat tulajdonít nekik, valamint hogyan definiálja hozzájuk képest magát és a vele szimpatizálókat.

Kulcsszavak: *politikai vezetés, válsághelyzet, ellenségképzés, Orbán Viktor*

6. PANEL – KISEBBSÉGPOLITIKA

Dolinai Zsuzsanna
Debreceni Egyetem

Az ukrán kisebbségi politika hatása a kárpátaljai magyar nemzeti kisebbségekre

A kutatás a Kárpátalján élő magyar nemzeti kisebbség jogi, illetve politikai helyzetével foglalkozik. Megvizsgálom a legújabb kutatási eredményeket Ukrajnában, mivel a nemzeti kisebbség fogalma sem teljesen tisztázott az országban, az új etnopolitikai koncepciótól várták az ukrán jogtudósok a megoldást, azonban ez még nincs elfogadva a Legfelső Tanács által, így aktuális lenne a legújabb javaslatokat is elemezni.

Alapvető feltételezésem a következő: egy ország (esetünkben Ukrajna) jogállami státusza legjobban a kisebbségi törvények alapján jellemezhető, hisz ez képezi a nemzetközi – és a belső jogrendszer viszonyának alapját, továbbá, ha elfogadják, illetve módosítják a nemzeti kisebbségeket érintő törvényeket azok a többségi érdekeket képviselik és a hatalmon lévő kormány politikai céljait valósítják meg.

Kulcsszavak: *Ukrajna, kisebbségi politika, nemzetközi előírás, kárpátaljai magyar nemzeti kisebbségek*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Gaszó Dániel
Pázmány Péter Katolikus Egyetem

A diaszpóra politikai dimenziói

A kormányok egyre több figyelmet fordítanak a diaszpórák közösségekre. Míg az 1980-as években alig néhány diaszpóraüggyel foglalkozó állami intézmény létezett, addig mára az Egyesült Nemzetek országainak több mint fele rendelkezik vele, némelyikük minisztériumi szinten. Mindez azt is jelzi, hogy a globalizáció folyamatai nem vetettek véget a modern nemzetállamok korának: a világrend konstrukciójának továbbra is meghatározó tényezője maradt a nemzeti identitás, és az azt alakító nemzetpolitikák. A világban szétszórta migrációs eredetű diaszpórák közösségei egyre nagyobb prioritással bíró anyaországi támogatása a kormányok újfajta, XXI. századi, globális méreteket öltő nemzeti törekvéseinek legszembetűnőbb megnyilvánulása.

Előadásomban ezt az egyre népszerűbb és kiterjedtebbé vált anyaországi aktivitást vizsgálom meg, különös tekintettel a kelet-közép-európai, és azon belül is a magyarországi gyakorlatokra. Miért és milyen körülmények között alakultak ki a diaszpórapolitikák ebben a térségben? Vannak-e hasonlóságok e tekintetben a különböző államok között, és ha vannak, mivel magyarázhatók, honnan eredeztethetők? A diaszpórák támogatásának milyen bel- és külpolitikai vetületei vannak? Előadásom első felében ezekre a kérdésekre keresem a választ. Ezt követően Magyarország diaszpórapolitikai gyakorlataira fókuszálok, kiemelt figyelmet fordítva a 2010 utáni időszakra. Az egyre bővülő politikai ágazatot négy szinten elemzem: 1) a törvényhozás szintjén; 2) a döntéshozó testületek és egyeztető fórumok szintjén; 3) a programok szintjén; valamint 4) az anyagi támogatások szintjén.

Az előadás során prezentált ismeretek egy több éve tartó kutatómunka részeredményei, mely magában foglalja a Dél-Amerikában élő magyar diaszpórák közösségeiben folytatott etnográfiai terepmunkáimat; a diaszpóra szervezeti vezetőivel és a diaszpórapolitika egyes döntéshozóival készített mélyinterjúimat; valamint a különböző célcsoportok felé intézett online kérdőíves kutatásaimat.

Kulcsszavak: diaszpóra, migráció, anyaország, diaszpórapolitika, Kelet-Közép-Európa, Magyarország

Kiss-Kozma Georgina
Pázmány Péter Katolikus Egyetem

A romániai magyar ifjúsági szervezetek intézményesülése a rendszerváltást követően

Kutatásomban a romániai magyar ifjúsági szervezetek intézményesülésének vizsgálatára vállalkozom. Kutatásom eredménye nem a nemzet körüli fogalmi pluralizmushoz kíván újabb megközelítési módot nyújtani, hanem a hangsúlyt a folyamatra, az ifjúsági szervezetek változásának dinamikájára szeretné helyezni.

Ennek tükrében két alapvető hipotézis igazolására törekszem: egyrészt feltételezem, hogy az intézményesülésre, mint folyamatra nem a

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

statikusság, hanem a dinamizmus jellemző. Az ifjúsági önszerveződés folyamatosan változó, dinamikus szféra, köszönhetően az életkori sajátságokból fakadó gyors fluktuációnak. Mannheim Károly is kiemeli, hogy a nemzedéki kérdés „a kérdésföltevéseknek abba a csoportjába illeszkedik, amely éppenséggel a társadalmi történés dinamizáló erőit és a dinamikus összetevők hatékonyságának rendjét érinti.” (Mannheim Károly: A nemzedékek problémája. In: Tudásszociológiai tanulmányok. Osiris Kiadó: Budapest, 2000. 214.) Alapfeltevés, hogy emellett léteznek olyan, az egész szervezett ifjúsági szférára jellemző mélyreható változások is, amelyeket paradigmaváltásnak, vagy korszakváltásnak is nevezhetünk.

Másik alapfeltevés, hogy a folyamat (intézményesülés) megértése nem valósulhat meg kutatásom tárgyának elmélyült megismerése nélkül. A romániai magyar ifjúsági szervezetek vizsgálata az ifjúságkutatás egy speciális területén helyezkedik el, hiszen ezen szervezetek tagjainak politikai gondolkodásában erőteljesen jelen van a kisebbségi specifikum is. Másfelől a kisebbségkutatás területén belül is sajátos helyet foglal el, hiszen a romániai magyar ifjúsági szervezetek különböznek a felnőtt társadalomban konstituálódott modellektől, mintáktól. Következésképpen tevékenységük, céljaik, gondolkodásuk (valamint az ezeket érintő változások) vizsgálatát legalább ennek a két dimenzióknak (generációs, kisebbségi) a kiemelésével kell elvégezni. Vagyis a kellően árnyalt megértéshez a kérdést komplex módon vizsgálva, mozaikdarabkák összeillesztésével juthatunk el.

A kutatás első fázisában a romániai magyar ifjúsági szervezetek intézményesülésének történeti áttekintését kívánom nyújtani. A folyamat leíró jellegű, kronologikus megközelítése mellett a mögöttes okok feltárására is törekszem. Ennek szellemében a következő kérdésekre kívánok választ adni a kutatás eredményeképpen:

1. A romániai magyar ifjúsági szervezetek rendszerváltástól napjainkig történő vizsgálatakor hol fedezhetünk fel korszakváltást (paradigmaváltást)? Milyen tényezők fennállása szükséges ahhoz, hogy az ifjúsági szervezetek politikai attitűdjében, politikai gondolkodásában paradigmaváltás történjen?
2. A romániai magyar ifjúsági szervezetek intézményesülésének vizsgálata mellett, azt kiegészítve arra keresem a választ, hogy vajon megtalálható-e a generációs és kisebbségi specifikum a demokratikus rendszerben szocializálódott romániai magyar fiatalok politikai gondolkodásában, attitűdjében, viselkedésében, és ha igen, milyen mértékben, valamint a feltételezett paradigmaváltásokat követően ez miképpen módosult?

Előadásomban igyekszem megvilágítani a kutatási kérdéseim relevanciáját, valamint azt az elméleti keretet, amelyen belül a problémafelvetésem értelmezhetővé válik. Reményeim szerint vizsgálódásaim tágabb kontextusban is értékes eredményekre vezetnek. Ugyanis az ifjúságot hagyományosan klasszikus szociológiai kutatási kérdésként közelítik meg. A szakirodalom rövid áttekintésekor láthatjuk, hogy a romániai magyar ifjúságot tárgyának megtehető kutatások mintegy 5 százaléka foglalkozik csupán az ifjúsági szervezetekkel. Kutatásom ebbe, vagyis a fiatalok önszerveződésének kategóriájába sorolható. Az ifjúsági csoportosulásokat több aspektusból, különböző kérdésfeltevésekkel, valamint módszerekkel operálva lehet vizsgálni. Célom, hogy új kérdésekkel, eddig még nem alkalmazott módszerekkel közelítsem meg a romániai-magyar ifjúsági szervezetek folyamatosan

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

változó szféráját. Ennek során mind kvantitatív, mint kvalitatív módszertani megközelítést is alkalmazok.

Kulcsszavak: Kisebbség, nacionalizmus, ifjúsági szervezetek

7. PANEL - POLITICAL THEORY AND POLITICAL KNOWLEDGE

Kapelner Zsolt
Central European University

Rule by Algorithms

Artificial Intelligence (AI) exerts an ever-increasing impact on society. It fundamentally transforms commerce, travel and communication, culture and learning. In recent years AI also started to shape government and public policy. Although some argue that AI technologies contribute to the efficiency of political decision-making, many view the increasing prevalence of AI and automation in politics as a threat to democracy. The more political decision-making is handed over to opaque algorithmic processes, the less these processes are subject to democratic accountability. But how serious is this problem? In this paper I discuss this question from the standpoint of contemporary political theory. I focus on an extreme hypothetical case in which political decision-making is handed over to intelligent algorithms that function without human supervision. By identifying what would be objectionable in this hypothetical scenario we can gain insight into the principles that should govern the regulation of the use of AI-systems in politics. First, I examine the epistocratic argument for Rule by Algorithms, modelled on Jason Brennan's epistocratic argument against democracy, which states that as long as algorithms can be expected to produce better outcomes than human decision-makers, we have a good reason to abandon democracy for algorithmic rule. Some authors – such as John Danaher drawing on David Estlund's work – attempt to resist such conclusions based on arguments from public reason liberalism. They argue that neither epistocratic, nor algorithmic rule can be publicly justified to all subjected points of view and is therefore illegitimate. I argue that these attempts to refute Rule by Algorithms by invoking the notion of public justification are ultimately unsuccessful. I offer an alternative view according to which the reason why Rule by Algorithms should be rejected is because it imposes impermissible constraints on our freedom. The automation of decision-making through AI-systems, including intelligent algorithms, offers to increase efficiency and the quality of outcomes if we are willing to give up control. Control over certain aspects of our lives, however, is constitutive of our freedom both as private individuals and as democratic citizens. Subsuming all political decisions to impersonal mechanisms would threaten our standing as free persons capable and entitled to reason about and make choices concerning the most fundamental aspects of our shared life in society. This, I believe is sufficient reason to resist Rule by Algorithms. This is an important insight even if we will not be ruled by

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

algorithms any time soon. This freedom-centred theoretical critique of the automation of political decision-making has important consequences for the regulation of the contemporary use of algorithms and AI-systems in government and public policymaking, for even the partial automation of political decision-making can diminish democratic control in ways which threaten citizens' freedom.

Keywords: *democracy, artificial intelligence, epistocracy, public reason, domination*

Szabados Krisztián
Corvinus University of Budapest

Is it Really Anti-Science? Understanding The Link Between Populism and Ant-Science in Hungary and Turkey

The rise of populism and the emergence of anti-science politics seem to occur simultaneously raising questions about their possible connection. Most of the analysts agree that the populists' disrespect for mind and dislike for science can be associated with the fact that science is evidence-based, objective and demands proof of statements, while populist politics is based on emotional, easily falsifiable announcements. Climate change denial in the U.S., clientelism in the academy in Russia or the ban of the teaching of evolution in Turkey are well-known examples of this phenomenon. Viktor Orbán's illiberal regime in Hungary is considered another prime example of the populist political practice. While many aspects of their use of power are thoroughly examined by scholars, Orbán's and Erdogan's alleged anti-science politics is a less discussed topic, therefore this paper aims to provide new insights about this question.

First, this paper will examine the characteristics of the anti-science debate from the historical and theoretical perspective reviewing the relevant scholarly literature. Then it will build on the definition of anti-science policy put forward by Amend and Barney (2016) as the base of its methodology to conduct an empirical and comparative analysis of the cases of Hungary and Turkey focusing on two key areas: funding and personnel changes, and structural adjustments and reallocation of funds. This paper will apply the approach of political economy and use data from the OECD Science and Technology database to present its main arguments. The paper will conclude that there are similarities as well as major differences between Turkey and Hungary with respect to the attitudes of the two governments toward science. While the former can justifiably be described as hostile toward science and the scientific community in general, the case of Hungary is more heterogeneous, and using the anti-science label on the Orbán government is contestable.

The cases of Hungary and Turkey may provide further insights to the study of populism, offer a methodological framework for future comparative analyses and help better understand the development of populism in other countries as well.

Keywords: *populism, anti-science, Hungary, Turkey, academic freedom*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Szántó András
Corvinus University of Budapest

How can climate change be surpassed by learning from Chernobyl? The science-politics interface

The paper aims to understand the nature of post-truth politics from a novel perspective. My definition of post-truth politics is the devaluation of evidential standards while engaging in egotistic political rent-seeking at the detriment of citizens' acquisition of reliable political information and the democratic harms caused thereof. Post-truth politics has gained substantial scholarly attention since political instances like the victory of Donald Trump or Brexit, in which the will of highly educated people deviated from that of the unsophisticated. The paper identifies the origins of post-truth with the Chernobyl nuclear accident where different layers of the principal-agent chain accumulated moral hazard and irresponsibility to an unbearable extent via the transmission of incorrect information which resulted in erroneous information processing and led to the explosion.

The principal-agent chain reaction occurs due to promotion of secrecy (in the case of Chernobyl, the engineers' self-justifying reassurance that the reactor is alright), conveyance of erroneous information (operators' unawareness of the wrong design of the reactor and their omission of safety instructions) and the Soviet Union's strive to prevent people from noticing the truth on how the accident occurred and its consequent health effects. As system justification (leaders state that the accident was due to external factors rather than the design and operators' negligence) promotes system justification bias, citizens tend to bolster and support views which support the maintenance of the status quo in the face of apparent evidence which contradicts their prior view (the phenomenon called motivated reasoning). Leaders' biasing and motivated reasoning enable unscientific solutions to come to existence and the accumulation of moral hazard and unsustainability to perpetuate on all levels of the principal-agent chain. The only way to escape this vicious circle is the ponderance of scientific evidence. The argument of the paper is that today's most jeopardous phenomenon (of which we possess knowledge that exists and is human-induced according to the 97 % of climate scientists (NASA, 2017)), can also be interpreted in the framework of the evasion of evidence. As Chernobyl teaches us how incorrect information and secrecy (the erroneous design of the reactor) can lead to severely deleterious outcomes, life-threatening climate change on which we possess unambiguous evidence, offers humanity the ultimate possibility to stop the erroneous information processing conundrum of our social and political life. The paper enumerates how political leaders conceal scientific evidence by adverse selection and signalling: both are strategic tools to formulate bias-inducing messages to citizens instead of urging them to consider the well-established scientific evidence on climate change which has been substantiated by worldwide famous scientists and which all come to existence to help to evade human catastrophes of global scale (similarly to the clear-cut scientific evidence on the wrong design of the reactor which had already been available prior to the occurrence of the accident). The paper's most significant contribution to current scholarship is that it helps to understand the nature of democratic failures and demonstrates how incorrect information can reproduce erroneous information processing in this vicious circle of post-truth representation.

Keywords: *Chernobyl, climate change, information processing, post-truth*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Ekaterina Popova
National University Public Administration

Virtual States as a New Form of Governance

The article studies a new possible political form of governance from the times of Aristotle when the classic forms have been well-defined and used until our days. The peculiarity of this work is that the author doesn't question the virtual states and their utopianism, but analyzes them so that they would have a chance of existence and implementation not only in theory but also in practice. Based on the case study of Russian virtual state "Freeland" researcher uses the theoretical background including *The Gutenberg Galaxy: The Making of Typographic Man* (1962) and the idea of global village; *Imagined Communities* and the development of nationalism and perception of a nation by citizens through the idea of imagined community; *The myth of citizenship* In Beiner Roland and an ideal type of citizenship and its development, the practical approach, namely, the concept of World Passport as the idea of creation of virtual states.

Keywords: *virtual state, democracy, imagined community, technology, global village, international relations, nationalism*

8. PANEL - POLITICAL ELITES AND COMMUNICATION

Olga Novoselova
Corvinus University of Budapest

Impact of culture in new technologies of political image: an analysis of D. Trump, V. Putin and J. Bolsonaro images

In modern society, the most important factor determining the electoral choice is the personality factor. Sympathy for the candidate, his appearance, manner of negotiating, ability to demonstrate leadership qualities, etc. significantly affect the results of the election campaign. The personal nature of the elections gives relevance to the study of the personal qualities of the candidate, his personal image.

As Rein, Kotler and Stoller (1987) point out, the politics is a profession where image building dominates. The political communication in its entirety, and especially during campaign could be determined as an attempt to create an image which would be most acceptable for most of the voters. Voters can often vote for the politicians and the political entities with the most acceptable image, and not for the political programs which often they can't be understood by ordinary people.

The use of images by political figures to manipulate public opinion and sentiment is by no means a new phenomenon which are used by politicians and political organizations the purpose of

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

communicating with the public (L. Jason Anastasopoulos & others, 2017). The image-building tactics are being changed over the years. With the explosion of social media and improvements in camera technology, text posts and images have become a routine means through which political elites interact with the public (Esterling, Lazer, and Neblo 2013; Barber'a 2015; Bond and Messing 2015; Accetti and Wolkenstein 2017; Ryan 2017a). This new communication technologies development indicates the growing importance of the emotions that are causing the audience

As Orzekauskas Petras and Smaiziane Ingrida (2007: 91) note that characteristics of the scientific disputes changed since 1980s and now are:

- more attention is paid to communications in image building
- the influence of emotional factors in image building is pointed out
- the importance of the systematic building of relations is pointed out, with more factors that contribute for image building.

Thus, the problem of attracting target audience is getting more difficult for political candidates and demands of new skills are obvious as emotional factors have the crucial role in PR campaign.

The article distinguishes new technologies in political image building and the influence of culture on developing peculiarities of PR campaign. During the study the content analyses of D.Trump, J. Bolsonaro and V. Putin PR campaigns are used. Using Hofstede's dimensions the difference in image building are defined and discussed.

Methods of data collection are analysis of scientific literature, content analysis of Internet sources.

Keywords: *political image building, PR campaign, D. Trump, J. Bolsonaro, V. Putin*

Xénia Farkas
Corvinus University of Budapest

Images, politicians, and social media: Visual Political Communication Strategies on Social Media in the Hungarian parliamentary election campaign in 2018

Although visuals have always been part of political communication and become critical with the technological advances from the printed press to the television, and finally the Internet, the visual aspects of political communication are rarely examined, and even if they are, they have a rather illustrative role.

Exceeding the often used approach that visuals have only illustrative role, the paper examines images as objects of the interest on their own, and seeks to answer the following questions:

RQ1) How do Hungarian politicians represent themselves visually in social media in the period of campaigns?

RQ2) What kind of visual political communication strategies can be identified on Facebook and Instagram among Hungarian political actors?

RQ3) What are the differences and the similarities between the visual-based usage of Facebook and Instagram?

The aim of the paper is to identify and compare the visual communication strategies of Hungarian

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

politicians by investigating images published on Facebook and Instagram during the Hungarian parliamentary election campaign in 2018.

In order to answer the research questions, different methods will be applied. First and foremost, social semiotics is a proper choice to analyse aspects that are not quantifiable, since it investigates the details of the images—such as frames, metaphors, discourses, genre, style, modality, and composition—that create the meanings, with a special attention to the cultural and social landscape where the signs exist.

Additionally, a combination of inductive and deductive qualitative content analysis is useful to study the quantifiable visual messages and the characteristics of Facebook and Instagram images.

Knowing how political actors and parties frame themselves in social media, images can help better understand how politicians address voters on different platforms: whether they personalise their communication, or use it for mobilisation, show qualities like friendliness, or create the image of a strong, professional politician.

Keywords: *visual political communication; social media*

Karolina Maria Skobejko
Cardinal Stefan Wyszyński University

Strengths and weaknesses of "Case Study" in political science on the example of the analysis of the political activities of President Franjo Tudjman

In political and social science empirical research is the foundation and starting point for analyzing social and political reality. The "Case Study" method is one of the latest empirical methods widely used in research on the political activity of eminent individuals. The paper "Strengths and Weaknesses of the « Case Study » aims to present the advantages and disadvantages of the method observed so far, registered during the in-depth analysis of Franjo Tudman's presidency. The analysis used personal documents, legal and normative acts, available memories of Franjo Tudjman, his scientific papers and interviews.

Based on obtained results author states that using "case study" as a leading method, not only gave a in-depth studo of franjo Tudjman personality and character, but also given new basis for further studies on political emergence of independent Croatian state on background of Yugoslavia downfall.

Keywords: *Case study, poltician sciences, Franjo Tudjman, Presidency, political leadership, post-Yugoslavia, Croatia*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Mátyás Máté
Corvinus University of Budapest

Polity–Media Interaction Networks and Populist Electoral Success in Hungary — Towards a Relational Social Networks (RSN) Analysis in the “Global Rise of Populism”

The academic and professional research focusing on the “global rise of populism” has produced a vast scholarly literature — yet with conflicting results regarding the exact definition, workings, causes, and effects, etc. of populism. Following up on a previous theoretical paper, this paper offers a model of electoral success on a Relational Social Networks (RSN) foundation. Consecutively, the present analysis applies it in a case study framework. The inductive claim is made that Hungarian PM ORBÁN Viktor is the most successful contemporary European populist political leader based on selectorate theory (as proposed by Bruce BUENO DE MESQUITA and Alastair SMITH) in whose success media capture plays a primary role. It aims to trace the polity–media interaction networks conducive to his sustained political survival between 2006 and 2018 — the electoral cycle preceding his governing Fidesz party’s first general elections victory resulting in a two-thirds legislative supermajority until his third such electoral achievement.

The finding is that populism in its most successful case, Hungary, can be linked to networked special interests and patronage politics. By proving that, two further implications are made — both suitable to be re-cast as hypotheses for future research. For one, it proposes that it is the relative cohesiveness and dominance (measured by social network analysis (SNA) centrality measures) of a certain interaction network and its actors over others — rather than other substantive political, economic, social, or cultural “factors” or “variables” — which prompt electoral success. For two, on the basis of this evidence and the Relational Social Networks theoretical framework, it suggests that populism is best understood as a political strategy. This account therefore weighs in in the debate in support of Kurt WEYLAND’s and Nicos MOUZELIS’s political strategy approaches to the concept and definition of populism rather than the currently dominant ideational, ideological, stylistic-discursive accounts (most dominantly Cas MUDDE’s conceptualisation).

Prospectively, an international political economic research programme is considered and proposed in this study. Its cornerstone is the idea of understanding the “global rise of populism” as the study of interaction network-building and –maintenance by leaders adopting a populist political strategy. The testable assumption offered here derived from the most successful, Hungarian case is that the more cohesive and central their polity–media interaction networks are, the more successful a populist leader is in their country’s elections — e.g. in the United States, the United Kingdom, France, Italy, Greece, the Netherlands, Poland, etc. as well as in the Philippines, and Latin America. Nevertheless, beyond the phenomenon of populism, it also intends to put the emphasis on issues of democracy and rule of law, media policy and concentration regulations, patronage and political corruption as Relational Social Networks phenomena. Finally, political and policy consequences thereof and proposals are also discussed. These point out the inherent tensions between maintaining the status quo — narrow populist interaction networks’ grip on the media system and social communication — and re-allocating power by establishing a more inclusive interaction network of social, economic, and political actors in the current political economic structure.

Keywords: *Polity–Media Interaction Networks, Relational Social Networks, Populism*

9. PANEL - POLITICAL ECONOMY & POLITICAL SOCIOLOGY

Eszter Galgóczi
Corvinus University of Budapest

Does socioeconomic status affect attitudes toward refugees in Hungary?

Today, one of the most decisive and most divisive topics is the issue of immigration into the European region. The socio-cultural background, social position, political affiliation, media consumption habits all determine how individuals perceive immigrants coming to their home country in the last few years. This paper aims to test whether or not the individuals' socio-economic status affects on how European citizens look at immigration. I hypothesise that people on low income are more likely to judge immigration negatively, since rejecting minority groups and xenophobic attitudes are rather occurring in lower social classes. The fear of social exclusion increases prejudice against “the others”. The question arises along these assumptions; does the supply of labour in the individual’s surroundings determine the individual’s opinion on immigrants? The study seeks to find out how the opinions and attitudes on immigrants are influenced by the individual's economic situation, social status or unemployment.

Keywords: *attitudes, immigration, economic, socio-economic*

Katalin Nádás-Nagy
Corvinus University of Budapest

The Politics of Economy from Social Perspective The Impact of the Rising Creative Industries on our Societies

The article aims to challenge the classical concepts and approaches of international political economy and to complete these theories with social aspects. Through investigating the current situation of nation states as economic actors in the international field, many scholars and works discuss the economic, financial or political consequences of the new world economic waves. But much less words are said on the practical impacts of these global trends on the given societies within the selected states. However it is a well-known fact that without a proper society, any kind of economic target is reachable. Thus, we can say, that every economic strategy has to begin with the creation of the social background and foundation. In the 21st century it means a highly educated, creative thinking society with strong skills on problem solving and creativity. These are the key elements of a competitive, stable and prospering national economy.

The paper offers a new approach and facet of the story by comparing the case of Ireland and Hungary. As the research question, the focus is what type of political strategies and systems are able to lead toward the success of a nation and a national economy in the 21st century. The article seeks to explain the key

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

role of social strategies regarding the economic performance of a state.

These examples can show that in the era of the „creative industries”-driven world economy, there are no zero-sum game boundaries, but the rules and frameworks of competition is more flexible and always changing. It means that politics should have to follow these movements.

During the comparison, the social characteristics, political system and social policies of the states are discussed, in addition to the economic performance of the state in the international context. Plus, the industrial structure and ratio of the national economy are also analyzed and matched with the other aspects.

As assumed, the results of the research proves the assumption, that without a well-educated, developed society, any kind of economic system can be sustainable, stable and follow its own strategy. If the solid social basis exists in the country, the economy is relatively countable and lead by the local governance, while in a contrary situation, the national economy is extremely weak and deeply depending on the outsider actors, such as MNCs.

As a consequence, we can state that an effective and long-term economic growth based on strong social and human capital.

Keywords: IPE, Ireland, Hungary, social capital, new world economy, creative industries

Iga Kender-Jeziorska
Corvinus University of Budapest

When it is not binding: The state and dynamics of needle exchange programmes in East-Central Europe in the context of the UN Political Declaration on HIV/AIDS

The paper attempts to assess the current state of needle exchange programmes in the Czech Republic, Hungary, Poland and Slovakia and their dynamics in the last decade in the context of the UN Political Declaration on HIV/AIDS. It uses technical guidelines developed by several UN agencies as a source of variables and indicators crucial in monitoring the implementation of specific services essential to the prevention of blood-borne viruses. Mixed method is used, with data collected via documentary analysis and semi-structure interviews. The results show that the overall state of needle exchange programmes in examined countries is rather poor, with the exception of the Czech Republic. Moreover, in the three remaining countries, the situation not only has not improved but significantly deteriorated over the period 2008-2017. The results show a bright contrast between the national drug policy frameworks and service delivery itself. While nearly all policy-related indicators have negative values, the majority of service delivery indicators have positive values. This shows that the legal and policy frameworks are not well-defined and not necessarily explicitly supportive for NSPs in analysed policy documents. On the other hand, services operate in a way satisfying the essential requirements recommended by the international guidelines, even if the domestic legislation does not stipulate them. It seems, therefore, that policy/political support for NSPs and their development is somewhat lower than bottom-up activities and initiatives aiming for ensuring

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

services quality and effectiveness. One of the most interesting results of this study and, at the same time, a compelling area of further inquiry is an outlier character of Czech NSPs. As mentioned above, the quality of policy framework seems to be similar in the Czech Republic and other countries, based on the analysed legislation and strategies. At the same time, Czech NSPs perform outstandingly in terms of services availability and coverage. It is possible that the difference simply lies in some policy documents and laws not included in this inquiry. However, it is also likely that the reasons behind this situation lie elsewhere, perhaps even beyond the very area of drug policy.

Keywords: *needle exchange, drug policy, harm reduction, East-Central Europe (ECE), HIV, AIDS*

Molnár Gábor Tamás
Corvinus University of Budapest

Varieties of professional institutionalisation – the associational system of the Hungarian logistics industry

This study is about how industrial communities of professionals and firms institutionalise. Despite the budding literature on business associations (private, planned institutions intended to further the interests of business communities), we know little about how they form associational systems at the industry level.

Applying Schmitter & Streeck's (1999) framework, I study the differentiation and industry-level integration of business associations for the case of a densely institutionalised and challenged industry, Hungarian logistics. The primary aim is to test the theory's applicability and offer further theoretical elaboration. The case study is based on semi-structured interviews.

The logics of membership and influence successfully explain most patterns of differentiation and inter-associational dynamics. To explain the distinction between 'scientific' and 'interest-based' associations, I turn to analyse how they institutionalise different rules of intellectual debate.

The instability of industry-level coordination is driven by the governance context, suggesting the need for including policy networks in further analysis.

Keywords: *industry, business associations, professional associations, associational system, logistics industry*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

10. PANEL – POLITICAL INSTITUTIONS

Erhan Aygün

National University Public Administration

Turkey's administrative institutions engaged in migration and migration data creation methods

Migration management is the main field of activity of the countries exposed to migration. That activity goes beyond the control of borders: it includes the the management of periods of residence, selection of immigrants, the implementation of policies to support integration as well as the design of operations to deport or detain people. In spite of growing interest of market actors in this broad policy sector, public administrations remain as dominant actors when it comes to the plan, implementation and steering of public policies engaged to migration. Despite the end of the wave of refugees, Turkey is still a case of escape and country of asylum for refugees. Therefore, it is too essential to collect and analyze latest migration trends of Turkey. On the other hand, as a country that hosting approximately 4 million refugees, it is also crucial to examine Turkey's migration data and statistics creation methods. General Directorate of Migration Management affiliated to the Ministry of Interior of Turkey that conducts the most work in the collection and creation of these migration data and statistics.

The purpose of this study is showing Turkey's current immigration trends and analysing its data and statistics creation methods.

Keywords: *Migration data, Turkey, Public administration, refugees, General Directorate of Migration Management*

Molnár Csaba

Corvinus University of Budapest

Representing the Locals as a Last Tool?

MPs have very different roles across various regimes, but some of them seem to be common. Their function to represent local or regional interest is shared by both democratic and non-democratic regimes. In this paper our main goal is to investigate this core role across very different political regimes. It is quite difficult to investigate the representation of local interests in non-democratic regimes, but one of its most symbolic and most transparent tool can be analysed easily: the parliamentary questions. We examine the parliamentary questions from the perspective of representing local interests. We operationalise local-related issues by two methods. First, we use a dictionary-based automatic coding regarding mentions of geographical names in the texts of interpellations. Second, we classify the

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

subtopics of the CAP policy topics codebook as solely national topics (e.g. codes of foreign policy) and as possibly local topics (e.g. railroad travel). We code these parliamentary questions based on this codebook. Our central hypothesis is that the proportion of interpellations with local focus is higher during less democratic regimes due to the fact that a non-democratic regime prevents its MPs to question the executive on issues related to national level.

We investigate the case of Hungary between 1945 and 2018. This period can be divided into three eras: the limited democracy from 1945 to 1949, the non-democratic communist regime from 1949 to 1990 and the democratic regime after 1990. This variety of regimes makes a comparative analysis possible and appropriate to highlight the differences in role of MPs.

Keywords: *parliamentary question, local interest, non-democratic regimes*

Szép Viktor

Társadalomtudományi Kutatóközpont, Jogtudományi Intézet

New Intergovernmentalism Meets EU Sanctions Policy: the European Council Orchestrates the Restrictive Measures Imposed against Russia

The article shows a new perspective to analyse agreements in EU sanctions policy and presents arguments, through the example of restrictive measures imposed against Russia, why the negotiations on sanctions should be analysed in both the European Council and the Council of the European Union. First, the paper recognizes that the European Council has become a key decision-maker in EU sanctions policy since the entry into force of the Lisbon Treaty. EU Heads of State and Government are now, more than ever, involved in day-to-day sanctions policy. Second, the article shows that two different mechanisms were present during the negotiations on Russian sanctions. While the European Council was largely influenced by norms when agreeing on sanctions, the members of the Council bargained with each other and adopted a decision which reflects on the red lines of the Member States. The article conducted interviews with 13 EU and national officials and presents their arguments in the second part of the article.

Keywords: EU sanctions policy; European Council; Russia

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Prince Aian G. Villanueva
Corvinus University of Budapest

Civil Society and Corruption in Democracies in the “Third Wave” of Autocratization (1994-2017): A Fuzzy-set Qualitative Comparative Analysis

While the different conditions that are favorable for corruption are well researched, the combinations of conditions that lead to it remain an open and empirical question. Informed by the theoretical underpinnings of Qualitative Comparative Analysis (QCA) and the extant literature on civil society-corruption nexus and the broader democracy-corruption linkage, and following from the belief that the move towards autocratization (called by some as democratic backsliding or the reduction of the quality of democracy) has implications for corruption, I employ a fuzzy-set Qualitative Comparative Analysis (fsQCA) of a total of 40 episodes or cases of autocratization that started from democracies in the “third wave” of autocratization (1994-2017) from the Varieties of Democracy (V-Dem) Project to empirically explore the conditions (and combinations thereof) favorable for corruption. Learning from the above literature, the conditions (1) autonomous civil society organizations [AUTONOMCSO], (2) routinely consulted civil society organizations [INVOLVEDCSO], (3) highly engaged society [ENGAGEDSOCIETY], (4) critical media [CRITICMEDIA], and (5) high political exclusion [HIGHPOLEXCLU] are considered important explanatory factors for the outcome [HighPerceivedCorrup] to occur. As such, contrary to standard regression analyses, QCA as an approach and data analysis technique identifies which of the conditions (and their combinations) are necessary and/or sufficient for the outcome [HighPerceivedCorrup]. Results of the test of sufficiency in fsQCA describe exactly the sufficient combinations of conditions, suggesting that pathways to corruption are multiple and configurational. Similarly, it is found out that civil society cannot constitute a single force in the anticorruption movement and reform as its effect is dependent on the presence or absence of the other conditions above. This confirms the conditionality of civil society’s impact on corruption, questioning those who give much premium on the power of civil society organizations as independent actors and those who cast total doubt on their supposed anticorruption role.

Keywords: *qualitative comparative analysis; QCA; civil society; corruption; democracy*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

11. PANEL - POLITIKAI FILOZÓFIA ÉS ESZMETÖRTÉNET

Jancsó András
Pázmány Péter Katolikus Egyetem

A Böckenförde-paradoxon és a szekularizációs modellek összefüggései

A tervezett előadás tárgya egy olyan téma – nevezetesen a szekularizáció folyamatának a katolikus politikafilozófia narratíváján keresztül történő vizsgálata –, amely többek között a közelmúltban elhunyt Ernst-Wolfgang Böckenförde német jogfilozófusig nyúlik vissza. A magyar nyelvű tudományos diskurzusban Molnár Tamás munkásságával került a politikafilozófia spektrumába. Böckenförde 1964 októberében meghívást kapott a híres heidelbergi alkotmány- és közigazgatási jog professzortól Ernst Forsthofftól az ún. Erbacheri előadásokra, ahol Die Entstehung des Staates als Vorgang der Säkularisation címmel tartott előadást. Azon túlmenően, hogy itt fogalmazza meg először a később Böckenförde-paradoxon néven elhíresült tételét, előadásának fókuszában az a megállapítás áll, miszerint a szekularizáció elve jóval a francia forradalmat megelőző invesztitúraharcban gyökerezik. Ezen kiindulópontból kívánom megvizsgálni a szekularizációs modellekről folytatott katolikus politikafilozófiai diskurzus eredményeit.

Az előzetes kutatásaim alapján megállapítható, hogy bár nem kezelhető egységesként a szekularizáció folyamatáról szóló vita, azonban alapvető párhuzamok mutathatók fel, akár Böckenförde és Molnár munkássága között. A német szerzőnél az invesztitúraharcban gyökerező szekularizáció ugyan epizód jellegű és történeti kontextusba ágyazódik, addig a Molnár-féle deszakralizációs elmélet egy nagyobb metafizikai jellegű koncepcióba ágyazódik. Ebből fakadóan a párhuzam nem egyértelmű, azonban véleményem és előzetes hipotézisem szerint mind a deszakralizáció, mind a szekularizáció folyamata az egyház és az objektív helyes és helytelen, a morális keretrendszer megbomlását idézi elő.

A Böckenförde általa megfogalmazott tézis – miszerint a liberális, szekuláris állam olyan alapvetésekre épül, amelyeket önmaga nem képes biztosítani –, csak akkor értelmezhető a megfelelő módon, ha az általa is említett morális keretrendszer – mint a liberális, szekuláris állam eredendő alapvetése – megbomlásának folyamatának origóját fel tudjuk mutatni. A szekularizációs modellek vizsgálata lehetőséget biztosít arra, hogy ezt a folyamatot komplexen feltárjuk. A katolikus politikafilozófia perspektívája pedig nélkülözhetetlen ebben a koncepcióban, hiszen egyfajta önreflexív megközelítésnek tekinthető.

A kutatás fontossága abban rejlik, hogy egy új kontextust kínálhat, mivel a kurrens magyar nyelvű szakirodalom nem rendelkezik szisztematikus, összegző kutatással és nem fordít kellő figyelmet a jelenség fontosságára. A témaválasztás indoklásánál fontos megemlíteni azokat a napjainkban felélénkülő vitákat, amelyek a Katolikus Egyház szerepéről és tanításáról szólnak. Ezek implicit módon a szekularizáció folyamatával mutatnak kapcsolódási pontot, így ebből a nézőpontból is érdemes megközelíteni a kérdéskört.

Kulcsszavak: Böckenförde, szekularizáció, politikafilozófia

Paár Tamás
Pázmány Péter Katolikus Egyetem

Lehetséges-e egy macintyre-i dialóguspolitika? A tolerancia és a cenzúra kérdése

Előadásomban Alasdair MacIntyre politikai elképzeléseit vizsgálom, filozófiai módszerekkel – megválaszolva kritikáinak egyes ellenvetéseit is. Célom kettős: egyrészt bemutatni MacIntyre politikai gondolkodásának egy hazánkban alig ismert aspektusát és ennek fő erősségeit, másrészt egyes hiányosságaival számot vetve korrigálni azt. Amennyiben érvelésem sikeres, egy olyan politikafilozófiai koncepció alapvonalait kapjuk, amely a véleménykülönbségek racionális megvitatásának megfelelő kereteket biztosíthat.

MacIntyre egyes szövegeiben találkozhatunk „a vizsgálódás etikájának” koncepciójával. Ezekben a szövegeiben egy olyan etika mellett érvel, amely a közös vizsgálódásra és párbeszédre helyezi a hangsúlyt. Saját helyzetünket és a javunkat illetően könnyen lehet, hogy tévesen gondolkodunk, és valójában nem tudjuk, mi is lenne számunkra a jó. Emiatt van szükség MacIntyre szerint arra, hogy racionális vizsgálódás során közösen törekedjünk javunk és helyzetünk adekvátabb megismerésére. Ez a vizsgálódás azonban csak akkor lehet működőképes, ha betartunk bizonyos szabályokat, amelyek magukban foglalják a dialóguspartnerekkel szembeni tiszteletet és őszinteséget. MacIntyre úgy véli, hogy ezeknek a szabályoknak a politikában is érvényesnek kell lenniük, így egyfajta „dialóguspolitika” mellett érvel. MacIntyre politikai elképzeléseit azonban a közelmúltban kritizálta Nathan Pinkoski és Catherine Zuckert is: miközben az előbbi szerint politikafilozófiája nem elég szubsztantív, addig az utóbbi szerint túlságosan is robosztus. Pinkoski úgy látja Manent alapján, hogy bár MacIntyre kritikával illeti a liberális államot, mégis a neutrális állam mellett száll síkra – és így valójában nem képes a liberalizmus helyett egy arisztoteliánus alternatívát felkínálni. Zuckert ellenben azt vetette fel, hogy MacIntyre megkérdőjelezhető politikai elköteleződései valójában nem is szükségesek arisztoteliánus szempontból: hiszen az erényetikának nem is kellene politikafilozófiát magában foglalnia.

Előadásomban amellett érvelek, hogy MacIntyre valójában egy középutas álláspontot képvisel a Pinkoski és a Zuckert felvetette lehetőségek között. Úgy gondolja ugyanis, hogy bár valóban egy neutrális államra van szükség, a helyi közösségek maguk állást kell foglaljanak szubsztanciális politikai és erkölcsi kérdésekben ahhoz, hogy az erényes emberi élet megvalósítható legyen a kereteik közt. Erre példaként a tolerancia és a cenzúra kérdését hozom fel. MacIntyre szerint az államnak neutrálisnak kell lennie ezekben a témákban, amennyire csak lehet – mivel egy modern nemzetállam keretei közt nem valósulhat meg olyan széleskörű egyetértés és dialógus, ami lehetővé tenné a közös állásfoglalást. Ám a helyi közösségeknek egyhangúlag meg kell nyilvánulniuk ezekben a kérdésekben, mégpedig szubsztanciális módon. Mégpedig azért, mert nem képzelhető el közegükben az értelmes racionális diskurzus anélkül, hogy egyes véleményeket visszaszorítanak – miközben általánosságban a nyitottságra törekszenek.

MacIntyre koncepciója – bár jogosan lehet szubsztanciálisabb, mint Zuckert javasolja, és lehet kevésbé robosztus, mint Pinkoski elvárná – több nehézségbe is ütközik. Nem vet számot azzal a kérdéssel, hogy a társadalmi megvitatás során milyen szabályoknak is kellene érvényesülnie,

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

vagy azzal a kihívással, hogy az államnak szembe kell néznie olyan közösségekkel, amelyek a vizsgálódás etikájának szabályait elvetik. E nehézségek mentén látom szükségesnek korrigálni MacIntyre elképzelését ahhoz, hogy egy átfogóbb dialóguspolitika körvonalait felvázolhassuk.

Kulcsszavak: Alasdair MacIntyre, dialógus, tolerancia

Ruszkai Szilvia Éva
Eötvös Loránd Tudományegyetem

A lelkiismeret szerepe a politikában Hannah Arendt és Søren Aabye Kierkegaard nyomán

Előadásomban a lelkiismeret fenoménjának politikafilozófiai elemzésére vállalkozom Hannah Arendt és Søren Aabye Kierkegaard munkásságán keresztül, valamint annak megvilágítására, hogy milyen szerepe van a lelkiismeretnek a politikában.

Arendt a lelkiismeretet a gondolkodás melléktermékeként, az önmagunkkal folytatott belső dialógus eredményeként definiálja (Arendt 1981). Kialakulásának előfeltételeiként a kritikai gondolkodás képességét, valamint a nyilvános-politikai térben való megmutatkozást nevezi meg s ezek adják a lelkiismeret elsődleges politikai jelentőségét. Abban áll e képesség politikai nagysága, hogy nem eleve adott szabályokhoz vagy törvényekhez kapcsolódik, hanem a gondolkodás révén képes a történésekre reflektálni, s ha ez a képesség válna az emberek meghatározó habitusává, kiküszöbölhetővé válna egy újabb totális állam vagy ahhoz hasonló torz politikai rendszer kialakulása (Arendt 2003). Fontos aláhúzni, hogy Arendt elutasító az univerzális morállal szemben, helyette az ún. reflexív ítélőerő képességét és a precedens alapú ítélkezést hangsúlyozza.

Kierkegaard Arendt-hez hasonlóan elutasítja az univerzális normarendszert, valamint belső feszültségként írja le azt az állapotot, amikor tudjuk mit kellene tennünk, de nem akarjuk megtenni (Kierkegaard 1993a). Ez a szorongás állapota, ami szintén belső dialógus formájában gondolható el az egyéni belül. Kierkegaard érvelése szerint az egyéni egzisztencia része a bűn s mint olyan a bűntudat megelőzi magát a bűnelkövetést. Így a lelkiismeret hangja előbb szól az egyénhez, mint ahogyan tárgya lehetne, éppen ezért a gondolkodás nem elégséges garancia a bűn el nem követéséhez (Kierkegaard 1993b). Tehát a belső szorongás az, ami meggátolja a gondolkodás aktusát abban, hogy kifejtse hatását. Arendt is hasonlóképpen fogalmaz a totális állam működési logikájának leírásánál. Úgy érvel, hogy a totális állam immorális parancsainak felülbírálása önellentmondáshoz és önmagunkkal szembeni feszültséghez vezetett volna (Arendt 1981).

Mindeddig kevés olyan tanulmány született, amely e két filozófus munkásságára összpontosítana vagy kettejük gondolkodását hasonlítaná össze (vö. Rossatti 2014, de Paula 2011), ezért tartom fontosnak e két filozófus lelkiismeret fogalmának elemzését, valamint azt a politikára vonatkoztatva tovább vizsgálni. A lelkiismeret fogalma mindkét szerző esetében felfogható prepolitikai előfeltételként, s mint olyan a politikától elválaszthatatlan, ez adja az előadás relevanciáját. Az előadás célja, hogy Arendt és Kierkegaard filozófiáját felhasználva rekonstruáljam a „politikai lelkiismeret” fogalmát és megvizsgáljam annak szerepét a politikára vonatkoztatva. Feltevésem szerint ez nem csupán a filozófia, hanem az elméleti

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

politikatudomány agendáját is gyarapíthatja. Ha megértjük a politikai lelkiismeret szerepének mibenlétét és fontosságát, akkor az közelebb vihet bennünket a politikai cselekvések megértéséhez és leírásához is.

Kulcsszavak: *politikai lelkiismeret, politikai cselekvés, Arendt, Kierkegaard*

12. PANEL – INTERNATIONAL RELATIONS

Budai Péter
Eötvös Loránd University

European Union and EU law at the crossroads of IR and law

The European Union has a unique, so-called sui generis status within the international arena. It can be said though that the entity possesses certain characteristics of an international organization. It provides membership for certain states, it has its own law, which is considered a regime under international law, and, furthermore, it has similar sociological dynamics regarding its institutions and its member states. The main problem is that EU-focused international relations (IR) theories focusing on the European Union, such as functionalism, neofunctionalism or intergovernmentalism cannot consider the whole complexity of the EU and especially EU law. My aim is to create a detailed theoretical framework to understand the concept and dynamics of EU law within the EU. To achieve such a result, I make a connection between international political theory and legal analysis. At first sight, it seems an impossible task as these approaches use different theoretical background and work with different methodologies. In my opinion, both fields include certain theoretical approaches which enable the cooperation between the two branches.

From the dimension of international political theory, the English school seems an appropriate choice. The theory within IR understand the concepts of power, anarchy and state interests in the international political field, but also considers law, norms, ideologies and international organizations as relevant notions. From the field of law theory, I rely on the work of Guy Fiti Sinclair, especially his book entitled “To Reform the World – International Organizations and the Making of Modern States”. He focuses on certain universal international organizations (ILO, UN and World Bank) to examine the phenomenon of constitutional growth. To understand the concept, he does not examine law from internal; rather he relies on socio-legal methodology. In my opinion, it is logical to use not only for cases of universal international organizations but for situations related to regional international, even “sui generis” organizations as well. As English School also uses a sociological approach to understand international relations, it is logical to combine these two approaches.

My methodology is clear regarding this paper. I examine the most relevant books and articles of the English school. During my research, I focus not only the most important materials of the English school

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

but also on papers related to international organizations, law and the EU. Considering the second branch of my research, I examine the work of Sinclair.

Keywords: *European Union, international relations, international organizations, English School, EU law*

Diosdado B. Lopega
Corvinus University of Budapest

Why are the ASEAN member-states not united against China's hegemonic claim of territories in the South China Sea?

This paper will investigate and try to answer the question as to why is it that the member-states of the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) are not united in the face of China's hegemonic claims of territories in the South China Sea. This question becomes more pressing for answers because some states whom China had territorial disputes with, like the Philippines and Vietnam, are members of the ASEAN, a regional organization whose member states strive to "enhance good governance and the rule of law" as stated in Section 7, Article 1, Chapter 1 of the ASEAN Charter. The rule of law as a guiding principle of the regional organization is supposedly to be adhered to but in spite of China's unilateral actions that amount to a violation of this basic principle, the ASEAN member-states remain mum and non-committal in the face of China's hegemonic assertions.

There are a lot of studies conducted about the territorial disputes in the South China Sea involving some ASEAN member-states and China but few focuses on the mechanics of the ASEAN acting as a cohesive regional group in order to advance the interests of the member-states. This paper will contribute to the discourse within the ambit of Comparative Politics specifically on International Politics involving the ASEAN member-states and China. A purposeful study of the different body of literatures will be conducted in order to come up with a reasoned conclusion about the underlying factors why the ASEAN member-states remain non-committal to challenge China's unilateral acts of occupying some territories in the South China Sea even with United Nations (UN) instruments like the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS), that China ratified but fails to follow.

This is a qualitative study. References will be made to books, journal articles, UN documents and press releases, newspapers, magazines and posts or articles from the internet.

In order to go about this study, the Peripheral Realism Theory as expounded by the famous Argentinian Political Scientist, Carlos Escude will be used. Peripheral Realism is a theory in foreign relations that categorizes states into three - rule-makers; rule-takers and rogue states. To paraphrase Escude, the rule-maker states are the five permanent members of the United Nations Security Council that conceive and "make" pronouncements for other states in the interstate system to follow. These rule-maker states are themselves the rule breakers because they often do not observe the legal pronouncements that they

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

took the lead in crafting in the first place. Rule-takers are the other states that follow the pronouncements of the rule-makers. Rogue states on the other hand are those states who are out to challenge the rule-makers. Their arguments center on the discourse associated with equality of states in the interstate system. Hence for these states, if the rule-makers cannot follow the pronouncements they themselves made, more so that they can challenge them.

Keywords: *peripheral realism, Territorial dispute, China, ASEAN, South China Sea*

Abdelhafez Abd Elhafez
University of Szeged

Middle East in the Global politics

What we mean by the Middle East of where, and why? How should we study nearly half a billion people's political ambitions? To what extent are their destinies linked to politics of great powers? Can we draw a clear line in Middle East politics between the local and the international?

The paper discusses the weight of the Middle East in global politics (world powers) and how regional powers define the Middle East, according to their interests.

Exploration of the various historical stages of interaction between the nations in the Middle East and the international system, the paper presents relations and interactions with the world powers. The latest events, the Arab Spring revolutions (2010) have led to international competition among the region's nations, which affects world powers' interest in the region.

The paper aims to analyse the modern Middle East in its global context without losing sight of local and regional dynamics, cultures and political traditions.

The paper is based on the theories of international relations, analyses strategic documents in order to clarify the world power policy towards the area, and the changing role of the Middle East in international context.

Keywords: *Relational Social Networks, Interaction Networks, Social Network Analysis, Political Economy, Epistemology*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Lorik Pustina
University of Szeged

Role of Non-state Actors versus the National Governments in European Integration (Europeanization)

The main motors of European integration according to the inter-governmentalist readings were traditionally the national Governments (Graziano 2013). Nonetheless, nowadays we see an increased influence of the European Commission, European External Action Service, and to a further extent the European Parliament, especially with the new wave of enlargement (Croatia) and the approach nurtured vis-à-vis the two closest approximated candidate countries, Macedonia and somewhat to Montenegro. The paper will have a comparative study based on the previous enlargement processes, the known as “Big Bang” from 2004 and the Croatian accession process, with the creative policies EU (the aforementioned institutions) use with Kosovo and Serbia where obvious differences occur. With the former supporting the intergovernmentalist view (traditional integration process) the paper will discuss the approach that has changed throughout the years with the EU using its supra-national powers and applying with the latter the Europeanization model, which puts the EU policies and the institutions at the forefront. As a conclusion I will try to explain, how EU should not exercise a rigid approach to the potential candidate member states in imposing reforms but should take into consideration the collective nation-state context when applying them.

Keywords: *europeanization, eu integration, policy change*

13. PANEL - POLITIKAI INTÉZMÉNYEK

Tari András Mihály
Szegedi Tudományegyetem

A magán katonai és biztonsági cégek nemzetközi szerepe, és az állami kontroll kérdése a 21. században

A huszonegyedik századi nemzetközi konfliktusokban és a nagyhatalmi politikában egyre markánsabb szerephez jutnak a magánkézben lévő biztonsági és katonai cégek (angolul private military company röviden: PMC és private security company röviden: PSC). Ezek a gyakran kontraktoroknak is nevezett alvállalkozók számos esetben végeznek klasszikusan harctéri tevékenységeket, noha fő profiljuk nem ez. A feladataik (belföldi és külföldi feladatvégzés esetén is) elsősorban az őrzés-védelem, biztosítás, illetve a kutatásfejlesztés területére koncentrálnak.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

A hidegháború végét követően a szolgáltatás iránti megnövekedett kereslet (nem csak az államok, de magánszemélyek és vállalatok is ügyfeleik közé tartoznak) a szektor virágzását hozta, így joggal merül fel a kérdés, hogy a katonai és biztonsági cégek befolyásolják-e az állami funkciókat, különös tekintettel az állami erőszak monopólium és az elszámoltathatóság kérdésére? Továbbá hogyan és milyen eszközökkel képes az állam, mint szuverén ellenőrzés alatt tartani a PMC-ket és PSC-ket? Vannak-e nemzetenként eltérő modellek, akár ezen cégek létesítésére vonatkozóan, akár a működési szabályozást tekintve? Tanulmányomban az Egyesült Királyság, Németország, Oroszország valamint Kína gyakorlatát vizsgálom meg.

Kulcsszavak: állami funkciók, magán katonai cég, erőszak monopólium

M. Balázs Ágnes
Nemzeti Közszolgálati Egyetem

A plurális választójog súlya – Mennyit ér a burkolt pluralitás?

Az alkotmányjogi szakirodalomban elterjedt meghatározás szerint plurális választójogról beszélhetünk akkor, amikor egyes választópolgárok szavazata többet ér mások szavzatánál, vagy pedig többször szavazhatnak, mint mások. Azonban ha mélyebb pillantást vetünk a plurális választójog fogalmára történeti és nemzetközi összehasonlításban, azt láthatjuk, hogy a plurális választójog fogalma és funkciója nem tekinthető homogénnek. A többes szavazat egyes esetekben a cenzusok alternatívájának tekinthető, más esetben a gyermekek érdekeinek kapcsán merül fel, míg megint máskor a választójog államhoz fűződő kapcsolat szorossága mentén történő korlátozásához szolgál eszközzül. További esetnek tekinthető az, amikor a kisebbségek kedvezményes képviselete kapcsán merül fel. A plurális választójog formáját tekintve nem mindig úgy nyilvánul meg, hogy a választópolgárokat explicit módon választási osztályokba sorolják. Vegyes választási rendszer esetében előfordulhat az, hogy az egyéni és a listás választókerületekben eltérő feltételekhez kötött a választójogosultság, így egyesek mindkét típusú kerületben szavazhatnak, mások viszont csupán az egyikben. Ilyen választójogi szabályozást alkalmazott Magyarországon az 1938. évi XIX. tc., méghozzá a titkos szavazás ellensúlyozásaként, „korrektívumaként”. Hasonlónak tekinthetjük emellett ma a külhoni választójog intézményét, hiszen ma a magyarországi lakóhellyel nem rendelkező magyar állampolgárok csupán pártlistára szavazhatnak. Jelen kutatás célja különböző modellek felvázolása segítségével annak vizsgálata, hogy hány-szoros szavazatot is jelent a többes szavazat ezen formája.

Kulcsszavak: plurális választójog, választójog, választójog egyenlősége, többes szavazat

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Czene-Joó Máté
Eötvös Loránd Tudományegyetem

A demokrácia-mérés elméleti és módszertani kihívásai

A demokrácia-indexek az egyes államok demokratikus kvalitásainak felmérésére, leegyszerűsítő összehasonlítására alkalmas mérőeszközök. A demokrácia-indexek iránt növekvő igény mutatkozik, mind a közvélemény, mind a média, mind a tudományos élet részéről, azonban az egyes politikai rendszerek demokratikusságának operacionalizálása számos elméleti és módszertani buktatót rejt magában. A kutatásomban ezen területek feltárására törekszem, különösen az utóbbira: arra a kérdésre keresem a választ, hogy milyen elméleti és módszertani kihívásokkal néznek szembe a létező demokrácia-indexek, és milyen lehetséges perspektívák vázolhatók fel jövőbeni, új megközelítések és metodológiák számára.

A közismert, közkeletűen hivatkozott indexek közé tartozik – többek közt - az Economist Intelligence Unit Democracy Indexe, a Freedom House Freedom in the World, a Varieties of Democracy (V-Dem) felmérései és a Center for Systemic Peace Polity IV adatsora. Az indexek a különböző területeket vizsgáló indikátorok együtteseként, azok aggregálásával jönnek létre, a folyamat során pedig számos olyan elem és mechanizmus azonosítható, amelyek megkérdőjelezhetők, vagy eseti, kutatói döntéseken alapulnak. Bemutatom az említett indexek legfőbb indikátorait, a módszertanuk sarokköveit, továbbá azok neuralgikus pontjait. A kutatásomban különös hangsúlyt fektetek a metrológia terminológiájának alkalmazására, azaz arra keresem a választ, hogy a méréstudomány felől megközelítve nevezhetjük-e egyáltalán mérésnek a demokráciamérést. Kísérletet teszek az eddig ismert módszertani kihívások (method factors, method effects, bifactors) rendszerezésére, továbbá lehetőségek szerint újak feltárására. Ezek mellett bemutatom az indexeket megalapozó demokráciaelméleteket is.

A demokráciamérés ilyen típusú vizsgálata különös relevanciával bír, hiszen a nemzetközi politikai viszonyok csaknem minden szintjén megjelenő problémáról van szó. Globális szinten a demokratikus recesszió (Diamond, 2008), az európai belpolitikában pedig a demokratikus és jogállamisági normákat tiszteletben nem tartó államok azonosításának és szankcionálásának problematikája az egyik legégetőbb kérdés. (Hegedűs, 2019) Végül, a vizsgálódás hazánk szempontjából is releváns, mivel – az európai és globális szintű érintettségek átfedése mellett – a magyar demokrácia természetének és változásainak megértéséhez is hozzájárulhat egy ilyen jellegű kutatás.

Kulcsszavak: demokrácia-mérés, demokrácia-index, metrológia

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

14. PANEL - POLITIKAELMÉLET ÉS POLITIKAI IDEOLÓGIA

Árpási Botond Gergely
Eötvös Loránd Tudományegyetem

Az "elektív affinitás" mint vezetéselméleti probléma

A politikai vezetéssel foglalkozó nemzetközi szakirodalomban az utóbbi években elterjedté vált a politikai vezetés szociálkonstruktivista megközelítése (Grint, 2004; Bevir, 2007; Elige, 2015). E felfogás sajátos vezetéselméleti problémaérzékelése abban ragadható meg, miszerint a politikai valóságot egy jelentésszerű valóságként értelmezi, ugyanakkor ennek a valóságnak a nyelvi-diszkurzív alakításában nem mindenki egyenlő részben vesz részt (Choi, 2007; Bevir, 2005: 22–23.) – ami felveti a politikai vezetés kérdését. Vagyis, fennál valamiféle „elektív affinitás” a konstruktivizmus interszubjektivitásra fókuszáló felfogása és a vezetés formatív erejét hangsúlyozó megközelítés között.

Jelen előadás egyfajta state-of-the-art review műfaji jelleggel kívánja áttekinteni a magyarországi politikai vezetéskutatási munkákat (rendszerező–strukturáló célkitűzés), azt vizsgálva, hogy az e témában készült hazai munkák miként értelmezhetők az „elektív affinitás” fogalmával kijelölt vezetéselméleti pozícióból, azaz azoknak egy konstruktivista olvasatát kívánja adni (elméletileg újító célkitűzés). Pontosabban egy konkrét probléma, a politikai vezetés és történetalkotás vonatkozásában tekinti át a hazai munkákat. Egyrészt azért, mert a politikai vezetés és valóságot társadalmilag (közösen és nyilvánosan) és nyelvileg létrehozott konstrukciónak tekintő szociálkonstruktivista megközelítésben mind módszertanilag (Yanov, 2007), mind pedig elméletileg központi szerepet játszanak a narratívák (Choi, 2007), másrészt így az „elektív affinitás” kérdése analitikusan jobban megragadható, harmadrészt (ezzel összefüggésben) a kiválasztott probléma terjedelmileg is lehatárolja a prezentációt.

Az előadás három, a hazai tudományos diskurzusban az elmúlt években hangsúlyos és jelentős kutatási iránnyá vált terület tekintetében vizsgálódik. Az egyik ilyen területet a politikai vezetés demokrácielméleti problematikája jelenti (Körösenyi, 2003; 2007; 2016; Pakulski–Körösenyi, 2013; Metz, 2017b; Szántó, 2018; Árpási, 2018). A kutatói érdeklődés középpontjába kerültek a kontingenciaelméletek is, s különösen a kormányzás és válság, mint a politikai helyzet rendkívüli állapota kapcsán figyelhető meg egyfajta kiemelt kutatói fogékonyság (Körösenyi–Illés–Metz, 2017; Szántó, 2017; Hajdú, 2017). Emellett a politikai vezetés diszkurzív–interpretatív megközelítése is egyre inkább elterjedtebbé kezd válni a vizsgálódások elméleti előfeltevéseit, illetve módszertani megközelítéseit illetően egyaránt (Gyulai, 2007; 2010; G. Fodor–Kitta, 2009; Illés, 2016; Kiss–Szabó, 2018).

A kutatás várható eredménye az, hogy a kijelölt sajátos elméleti pozícióból érdekes adalékként járulhat hozzá a magyarországi politikai vezetéskutatás irodalmához, az erről szóló tudományos diskurzushoz, valamint további, elsősorban empirikus kutatások számára kíván kiindulópontot nyújtani.

Kulcsszavak: Politikai vezetés,
szociálkonstruktivizmus, történetalkotás

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Ujlaki Anna
Budapesti Corvinus Egyetem

Módszertani nacionalizmus a politikaelméletben

Módszertani nacionalizmus alatt a társadalomtudományok azon prekonceptióit értjük, amelyeket a kutatók az elmúlt két évtizedig gyakran kritika nélkül alkalmaztak. Bár interdiszciplináris kritikák rámutattak, miért problematikus, ha a kutatók magától értetődően a nemzetet kezelik elemzési egységként, illetve ha elfelejtik számításba venni, hogyan hatotta át a nemzetépítés a modern állam képét és magukat a társadalomtudományi diszciplínákat, érdekes módon mind az empirikus politikatudományban, mind a politikaelméletben még nem igazán alakult ki a módszertani nacionalizmus iránti önreflexió. Az előadásomban arra teszek kísérletet, hogy bemutassam, a politikaelmélet sokkal több iránymutatással tudna szolgálni a valódi világ kihívásai esetén, ha átlépne két, módszertani nacionalizmus okozta korlátján. Először rávilágítok, hogy az elemzés felosztása a nemzet és az azon kívülálló, „külső” világra, hogyan akadályozza meg a politikáról gondolkodókat abban, hogy a világot olyannak írják le, amilyen. Majd pedig megkísérlem bemutatni, hogy a politikaelmélet néhány évtizede alakult érdeklődése a migráció témája iránt miként mutat rá, hogy a módszertani nacionalista paradigma elhagyása nélkül a diszciplína úton-útfélen akadályokba ütközik néhány meghatározó jelenség értelmezése kapcsán (a témában az első akadályt pont az okozza, hogy a „migrációról” szóló viták közül szinte valamennyi a „bevándorlásról” szól). A kutatásom legfontosabb eredménye, hogy rávilágít, hogyan hatja át a politikaelméletet a mozdulatlanság iránti elfogultság, míg az emberi mozgást problematizálja, és ez milyen implikációkkal bír; valamint az, hogy kortárs politikaelméleti irányok híres képviselőinek munkáin szemléltetem, hogyan uralja a politikaelmélet egészét a módszertani nacionalizmus.

Kulcsszavak: *módszertani nacionalizmus, politikaelmélet, migráció*

Lovász Ádám
Eötvös Loránd Tudományegyetem

A kulturális csoportselekciónak elmélete mint végzetes önhittség? A kései Hayek a társadalmi evolúcióról

Az államszocializmus összeomlása empirikus igazolását látszott nyújtani F.A. Hayek azon nézetének, mely szerint a központi tervgazdálkodáson alapuló társadalmi-gazdasági modellek eredendően életképtelenek. Ebben a történeti kontextusban, a szocializmus egyre nyilvánvalóbb összeomlásának árnyékában vetette papírra Hayek 1988-ban az életműve összegzésének szánt *The Fatal Conceit (A végzetes önhittség)* című kötetét. A mű fogadtatása, Hayek várakozásaival szemben, a csalódás hangját ütötte meg. David Miller libertárius gondolkodó egyenesen "fatalistaként" jellemezte Hayek művének tartalmát, míg Viktor J. Vanberg és Geoffrey Hodgson következetlenül ítélték. Ennek oka az, hogy Hayek ebben a kései munkában a társadalmi evolúciónak egy kollektivisták módszertani

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Alapokon nyugvó modelljét kínálja, míg normatív és módszertani értelemben egyaránt ragaszkodik az individualizmus eszméjéhez. Eszerint, szemben a biológiai létszinttel, a társadalmi evolúció szokások és szabályrendszerek szelektálódásából áll. Azok a normák maradnak fenn, amelyek életképesnek bizonyulnak. Az idő próbáját egyedül azon normarendszerek élhetik túl, amelyek hozzájárulnak a társadalom életképességének fokozásához, továbbá a népesség szaporulatához. Libertárius szemszögből, véli Miller, ez degradálja az emberi szabad akaratba vetett hitet, hiszen a szelekció egysége közösségi jellegű, így a társadalmi evolúció mint olyan kollektív szinten megy végbe. Az egyéni méltóságot középpontba állító klasszikus liberális és libertárius hagyományokkal szembehelyezkedni látszik a kései Hayek szociáldarwinista perspektívája. Sőt, egyes vélekedések szerint az életmű egészéhez képest a végzetes önhittség egyenesen zárványnak is tekintendő. Valóban így egyszerűen intézhető el a hayeki csoportszelekció tézise? Tanulmányomban és előadásomban amellyel kívánok érvelni, hogy a kulturális csoportszelekció elmélete távolról sem tekinthető valamilyen kései hordaléknak a hayeki életművön belül. Bruce Caldwell nyomán amellyel érvelek, hogy Hayek legjelentősebb politikaelméleti munkáiban (*The Constitution of Liberty; Law, Legislation and Liberty*) is megtalálható a csoportszelekció elképzelése, továbbá ez nem elválasztható szerzőnk politikai-ideológiai beállítottságától, sajátos szabály-utilitarizmusától. A kritikusoknak igazat adhatunk abban a tekintetben, hogy az evolúció perspektívája meghaladja a módszertani individualizmust. A kései Hayeket az individualizmus és kollektívizmus csapdait elkerülő módszertani holistaként értelmezve, a csoportszelekció elméletét egy, az individuális szubjektumon túlra kiterjesztett libertarizmussal összeegyeztethetőnek vélem. Csak hogy ebben a típusú dezanropomorfizált libertarizmusban a szelektáló-és adaptálóképes rendszerekként azonosított etikai kódok szabadságáról, önszerveződéséről és önrendelkezéséről beszélhetünk az emberi egyének autonómiája helyett.

Kulcsszavak: fatalizmus, kulturális csoportszelekció, libertarizmus, társadalmi evolúció

Nagy Zsolt
Eötvös Loránd Tudományegyetem

Rezsimváltás, status quo és új törésvonal építése - A magyar politikai gondolkodás meghatározó vonásai 2006 és 2018 között

A rendszerváltás utáni magyar politika történetében fontos fordulópontra volt 2006: az őszi beszéd, valamint a rá érkező reakciók hatására az addigi politikai tér felbomlott és új struktúrák jöttek létre a politikai gondolkodásban. Kutatási tervemben ennek az átalakulásnak a folyamataira és irányaira szeretnék kidolgozni egy tervezetet. Hipotézisem szerint, bár már előtte is voltak tendenciák ezen folyamatokra, 2006 után kezdődött el a magyar politika három irányzatba való szerteágazása, amely véleményem szerint még 2018-ban (dolgozatom az április 8-i választásokkal zárul be) is érvényes. Az első irányzat, mely jellemzően a Fidesz-KDNP közelében figyelhető meg arra irányul, hogy a régi status quo-t megdöntve új rezsimit, domináns rendszert

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

hozzanak létre. A második gondolati kör, mely jellemzően a 2006-2010 között hatalmon lévő kormányzópártok és utódpartjaik, illetve a hozzájuk közelálló gondolkodókat jellemzi, az eredeti, 1998-ban létrejött és 2002-ben létrejött status quo megőrzésére, később annak visszaállítására törekedett. Végül a harmadik oldal új törésvonalat, ezzel pedig új diskurzust hozzon létre a magyar politikában és gondolkodásmódban. E három gondolati kör létrejötte, kinövése és változása (esetleges elhalása) figyelhető meg az általam tárgyalt bő évtizedben.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy eme gondolati körök nem csupán a pártstruktúra, pártpolitika vagy szűkebben vett politikához kapcsolódnak, de beletartozik a kulturális élet, a média, illetve éppen a változásokat következtében több más terület is, amelyet tágabban tekinthetünk csak „politikainak”. A dolgozatomban, melynek a konferencián előadott kutatási terv képi alapján, a politikai gondolkodás művelőinek interpretációit veszem alapul, vagyis elsődleges forrásom a politikusok, illetve politikai gondolkodók, politikaformálók szövegei lesznek. Úgy vélem, hogy ezen szövegeken keresztül tudom legjobban megérteni az egyes táborokban észrevehető gondolkodásmód-beli változásokat. Céлом, hogy megvilágítsam az egyes politikai szereplők és gondolati körök motivációját, hogy mely eszközöket milyen cél érdekében alkalmaztak és ez mennyire volt sikeres számára és a céljai számára.

Ezen felül, ahol a kutatásom megköveteli, intézményi változásokat, strukturális átalakításokat is szemügyre fogok venni, ahol ennek szükségét látom. Ezeket sokkal inkább kiegészítő jellegű eszköznek tartom, mintsem a dolgozatom fősodorvonalának. Kutatásom célja, hogy a fenti téma megvizsgálásával érthetőbbé tegyem a magyar politikában végbement változásokat, illetve rávilágítsak a politikai gondolkodás egyes sajátosságainak mai napig tapasztalható jegyeire. Úgy remélem, hogy kutatásom eredményképp a magyar politikai gondolkodás legújabbkori fejezetét tudom feltárni, melynek segítségével talán magáról a politikáról és a politikai gondolkodásról, mint sajátos, önmagában értelmezendő gondolkodásmódról tudunk meg többet.

Kulcsszavak: *politikai gondolkodás, összehasonlító politikatudomány, rendszerváltás utáni magyar politika, historizáló institucionalizmus*

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE